

บนดินแดน
ศักดิ์สิทธิ์
ยอดเขาง้อไบ๋
สายน้ำดำขาว
กลายเป็นสัตว์
ร้ายจุใจมจุนฟง
กับหลิงจี

ตัวท่าเทิดยศ
สง่างามเจ้ามี
โทษถึงตาย

ถ้าจะสู้
เจ้าได้เปิด
เต้านม
ซะเลย

ท่าทาง
จะไม่หนัก
มือซะ

ขลุ่ย
สขักที
เกาะ!!

อะไรกัน
มันรวมตัว
ใหม่ได้อีก
หรือเนี่ย?

ร้ายไม่ไหวแล้ว
มจุนฟงมาช่วยจ้าเร็ว

คือเล่นๆ
ถ้าช่วงตัว
เองถึงจะไม่
รอดเลย

ทางนี้
รวมตัวแล้ว
เต็มสขักที

สัตว์พวกนี้ถูกขัด
แค่เบาๆ ก็กระจาย
แต่ไม่นานก็รวม
ตัวใหม่ได้อีก

ถ้าเรามี
พลังเดียวทาง
ละก็ เราก็ทำให้
มันกลายเป็น
น้ำแข็งได้

แต่ถึงให้มันเป็น
น้ำแข็งไม่ได้ ก็เผามัน
ให้ระเหยได้นี่นา

คราว
ก่อนเห็น
หลี่ซือหมิง
ใช้วิชาที่เกิด
เปลวไฟได้
นี่นา

ดับโพธิ
สัตว์จะทำ
ให้ฉิวซ่า
ใหม่ได้...

ข้าไม่
อยากเป็น
คนซีเหร่
หรอกนะ

เจ้า! ห่วง
สวยแต่ไม่
ห่วงชีวิต
หรือไง

ปัง

ปัง

จริงสิ
ดินช่วย
ดูดน้ำ
ได้

มัจจุ
ได้
แก้

กระบี่
กระบี่

มัจจุ

จุนฟงฟาด
กระบี่เข้าใส่
พยัคฆ์ขาว

ดินช่วยดูด
ซับน้ำมันจึง
ไม่อาจรวม
ตัวกันได้อีก

พยัคฆ์ขาว
รวมตัวกับ
ดินทำให้
เชื่องช้าลง

เฮ้อพละ
กำลังเชื่อว่า
จะแก้ไขได้
ทุกเรื่อง
จริงๆ

ตรงมูตัง
มีอีกตัวนะ
ช่วยมา
ด้วยสิ

เจ้าจอมลง
มาระจัดการ
มัจจุเอง

มัจจุ

มัจจุ

มัจจุ

ทางของมัน
กลับไม่ยอม
สั่นถ่วงง่าย ๆ

ก่อนสลายยัง
ฝากบาดแผล
ให้กับหลังจี้

ถึงจนฟงจะ
รีบมาช่วยแต่
ก็ช้าเกินไป

หลังจี้...
เจ้าไม่
เป็นไร
นะ

ซาซ่า
บวมเลย
มีพิษนี่

ต้องดู
พิษออก
ไม่มันตาย
แน่

จะให้เรา
ดูพิษให้เธอ
แม่ที่นี้จะรู้มีคน
แต่จุดนั้นมัน...
จะดีเธอ...

ช่วยคน
สำคัญกว่า
เป็นใจเป็น
กัน

หลังจี้ยก
ซาขึ้นแล้ว
ดูพิษ
จากบาด
แผลด้วย
ตัวเอง

โอ้โฮ
เจ้าทำ
ได้ไง
นะ

ไม่เห็น
จะยากซ้ำอีก
โยคะของชมพู
ทวีปมาตั้งแต่
เล็ก เรื่องแค่นี้
เด็ก ๆ

อ้าว? ทำไมเจ้า
ต้องหน้าแดงด้วย
เลือดขึ้นหน้า
รีง

ปละ..
เปล่า
นี่

ข้าไม่เป็น
ไรแล้ว พวก
เรารีบขึ้นเขาหา
ยาอายุวัฒนะ
ที่กินแล้ว
ไม่แก่กัน
เถอะ

ว่าไป
แล้วที่นี้
มันพิกล
ยังงี้ก็
ไม่รู้ละ

เหลว
ไหล

สัตว์พวก
นั้นเป็นแค่
ด่านทดสอบ
ความจริงใจ
ของเรา
เท่านั้น

นั่นสินะ
ยอดเขาง้อไบ๋
จะมีปีศาจ
ปรากฏได้
ยังงี้

ทั้งสองเดิน
ทางเรื่อยมา
จนพบกับ
เมฆหมอก
หนาทึบ

ที่สูงขนาดนี้ทำไมยังมีไอพิษลอยอยู่อีกนะ

ก็บอกแล้วไงว่าที่นี่มีอะไรพิกล

ตบ ตบ

ทำไมเราถึงรู้สึกไม่ดีเลย

ข้ายังหนาทีบชะด้วยแปลกจริง..

ตบ ตบ

ตบ

หยุดชะงัก..

นี่มันมีดจัง

หลังจากนี้.. ตบเข้าที่.. มีไอร สุ่มม

ที่จุดไฟ.. นึกออกแล้ว..

จูนฟงตกใจสุดขีดเมื่อพบว่า บริเวณที่เขาอยู่เป็นกองซากศพมากมาย

นี่มันก็นึกมองเห็นแล้วเรา

แม่
เจ้า
!!

สยไม่
ได้แล้ว
!!

เจ้า

ปฐิเริ
เจ้าเอง
เพราะ?!

เจ้า

ไว้ทศ
เจ้าตาย

แม่

ปฐิเริ
ได้สิใจ
เหี้ย?!

14

เจ้า

หลี่จิ้งกับ
หงฝูหนีเจอ
กับหยางซู
ระหว่างทาง
ที่หลบหนี

ข้าจะให้
โอกาสพวก
เจ้ากลับใจ
อย่าให้ข้าต้อง
ลงมือ

เราเลือก
เดินคนละ
เส้นทาง อย่า
บังคับข้า
เลย

มดดีก็
ไม่ฟังก็
ตามใจ

บูมมม

หยางซูใช้
มือซ้ายผลัก
หลี่จิ้งออกไป
มือขวาตวัด
ร่างหงฝูหนี
เข้ามา

บูมม

บูมม

คุณชาย
บอกว่านาย
ท่านจะมอบ
ข้าให้ฝ่าบาท
แล้วข้าจะอยู่
ได้อย่างไร

หงฝู ข้าดี
ต่อเจ้าไม่
น้อยทำไม
เจ้าถึงคิด
ไปจาก
ข้า?

ข้ารู้ว่า
เจ้าลำบาก
ใจไม่น้อย
ข้าเองก็ไม่
อยากสูญเสีย
เจ้า

แต่
ว่า...

โปรดส่ง
เสริมข้าสัก
ครั้งเกิด
นายท่าน

บูมม

เจ้ากล้า
ทำร้าย
ข้าระ

มาดิ่ง

บูมม

บูมม

หง
ฝู

บูมม

หลี่จิ้ง
ข้าขอพูดอย่าง
เปิดอก ภายใน
3-5 ปีนี้ ข้าจะต้อง
ได้เป็นใหญ่แน่
หากเจ้ายอมรับใช้
ข้าด้วยความภักดี
เรื่องราวในคืนนี้ข้า
จะถือว่าไม่ได้
เกิดขึ้น

มันคิดจะให้
เราช่วยโค่นหยาง
กว่าง ถึงจะตรงกับ
ใจเรา แต่ถ้านายอย่าง
มันได้เป็นใหญ่ ปวง
ประชาก็ต้องเดือด
ร้อนอยู่ดี

ข้าซาบซึ้ง
ในความไว้วาง
ใจของท่าน แต่
ข้าต้องความ
สามารถ

ดี
เจ้านั้น
มากรณา
ที่ตาย
ชัดๆ

เมื่อเป็น
เช่นนี้ข้าก็
เลี้ยงเอา
ไว้ไม่ได้

ทำไม
ใจจึงน่าจะ
หลอกรับปาก
ไปก่อน

ข้าขอ
สู้ตาย
!!

อ่า...
ข้าขอ
สู้ตาย
!!

หลิจึงยังไม่ทัน
ตั้งตัว ฝ่ามือของ
หยางซูเข้ามา
ถึงอกเสียแล้ว

ข้าขอ
ถามอีกครั้ง
เจ้าจะยอม
ตายหรือ
จะอยู่

ทันใดนั้นก็มีเงา
คนปรากฏพร้อม
กับชิงหงส์หนีไป

ฟ้า

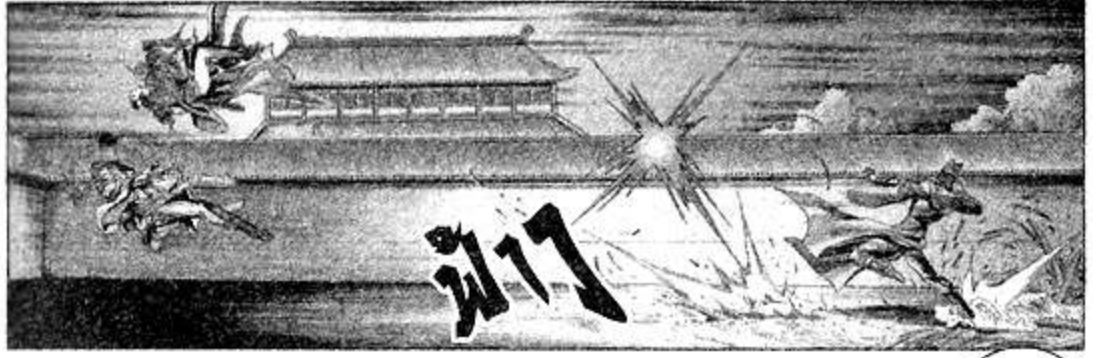

อ๊ะ
ท่าน
...

ทำไม
ใจจึงน่าจะ
หลอกรับปาก
ไปก่อน

ฟ้า

ฟ้า

อ๊ะ ทำไม
มันถึงเข้า
มาได้

ดูแลนาง
ให้ดี อย่าให้
ใครมาแย่ง
ไปอีกละ

พวกเจ้าหนีไป
ทางนี้ข้ากับตาเจิง
จัดการเอง

เขาอีกแล้ว?
ฝีมือและไหวพริบ
ของเขาไม่เบาเลย
เขามีจุดประสงค์
อะไรกันแน่?

น้องชาย
เราไม่รู้จักกัน
แต่เจ้าก็ยังช่วยข้า
แล้วจะให้ข้าหนี
ไปคนเดียว
ได้อย่างไร

ดี ข้าขอ
คบบพเจ้า
ทั้งสองเป็น
สหาย

เวลาคับ
ขันแบบนี้ถ้า
ยังมีเกรงใจ
กันก็ไม่เรียก
ว่าสหาย
แล้ว

เจ้าก็
ต้องระวัง
ตัวด้วยนะ
น้องชาย

ตามไปเลย ท่วงแต่
ผู้หญิงจนลืมลูกชาย
ไปแล้ววรีใจ

เป็นถึงแม่ทัพ
ยังถูกพวกเรา
แกล้งซะหัวปั่น
สะใจจริงๆ

ไอแก่ ถ้าอยาก
ได้ลูกชายคืนก็
ตามมาสิ

วันนี้เราช่วย
หลีดิจ วันหน้าเขา
ก็ต้องช่วยเรา

วันหน้าค่อยว่า
กันเถอะ วันนี้
จะรอดรีเปล่า
ยังไม่รู้เลย

พวกมัน
มาก่อวเรา
หลายครั้ง ปลอม
ตัวแบบนี้คงไม่
อยากให้เรา
รู้ว่ามันเป็น
ใคร?

พวกเจ้า
หนีไม่รอด
หรอก

เอาซี
ข้าจะใช้ลูก
เจ้าเป็น
ตัวรับ

น้ำเสี้ยน

พวกเจ้า
ตกลงตาย
อย่าง
สดๆ

วางใจเถอะ
ถ้าเราต้องตาย
ไอ้ลูกหมานี้ก็
ต้องตายก่อน

ไม่อยากเปิด
เผยใจจริงมันเรอะ
เงินข้าจะเผยใจ
พวกเจ้าเอง

ไอ้สมเ
ก็ผสมมีสาร
สีสวยดีสม
ไต่ดู? เร็วพ
ออกมาเช้!!

อ๊ะ มัน
ดูเราออก
รีนี่

หยางซู่มีจากลัน
โทสะ จึงเปล่งพลังเต็มที
จนกล้ำเนื้อขยายตัว
เสื่อผ้าชาตวัน

ขณะที่
หลี่ซือหมิง
กำลังตะลึง
หยางซูก็ปาด
เข้ามาจับแขน
ของเขาไว้

ซือหมิงทนเจ็บ
ไม่ได้ต้องปล่อย
หยางสินก่าน

ตาแข็ง
รับไว้

ซือหมิงรีบ
ยันตัวหยางสิน
ก่านออกไป

เจ้า
เล่ห์นั้น
นะ

เจิงเจียวจินรับ
หยางสินก่านหนีไปต่อ

ไป
ล่ะ!

ปรึ๊ง

บด
หัว
ฟ่าง

หยางซูแค่นใจ
จึงขยักกรงเล็บ
ใส่หลี่ซือหมิง
ไปเต็มๆ

หลี่ซือหมิง
กระอักเลือด
แต่หยางซู
เองก็ทรมาน
ไม่น้อย

โถ้ว!

เพราะส่วนที่
เขาจับ เป็นที่ที่
หลี่ซือหมิงเก็บเศษ
กระบี่สวรรค์ไว้

ขณะเดียวกัน
ตะวันก็
เริ่มฉายแสง

โถ้ว!

พวกเขาต้องการ
หนีไปให้ไกล จึงตัด
สินใจใช้ทางน้ำ

ทั้งสองกระโดด
ขึ้นเรือ โดยที่เจ้า
ของยังไม่อนุญาต

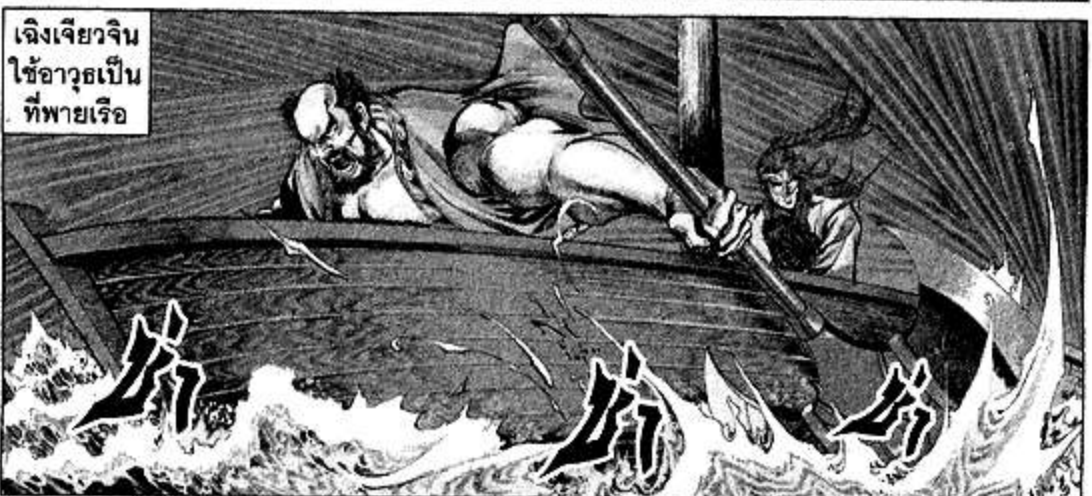
เฮ้ย ขโมย
กันกลางวัน
แสบๆ เลย
เธอ

เจียนนำ
เอานี้ไป

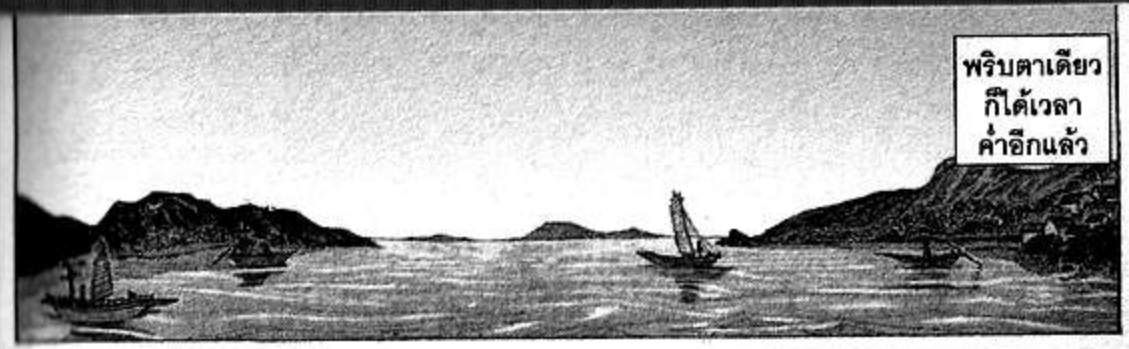
ฮา!
เงินนี้ซื้อ
เรือได้ตั้ง
หลาย
ลำ

เจียงเจียวจิน
ใช้อาวุธเป็น
ที่พายเรือ

พวกเขายังไม่รู้
เหมือนกันว่า
จุดหมายของพวกเขา
จะเป็นที่ใด

พริบตาเดียว
ก็ได้เวลา
คำอีกแล้ว

เจียงเจียวจินพาย
เรือมาทั้งวันจน
ปวดเมื่อย ประกอบ
กับหยางซูไม่ติด
ตามมา ทั้งสองจึง
หยุดพักผ่อน

ชื่อหมิง
ใช้น้ำล้าง
หน้าให้กลับ
มาเป็น
คนเดิม

ฮา..
สับดา
จึง

เจ้าหยาง
สินก่านี่
เกะกะชะมัด
เอาใจดี

โยนมัน
ลงไปเป็น
อาหารปลา
คงจะไม่
เลว

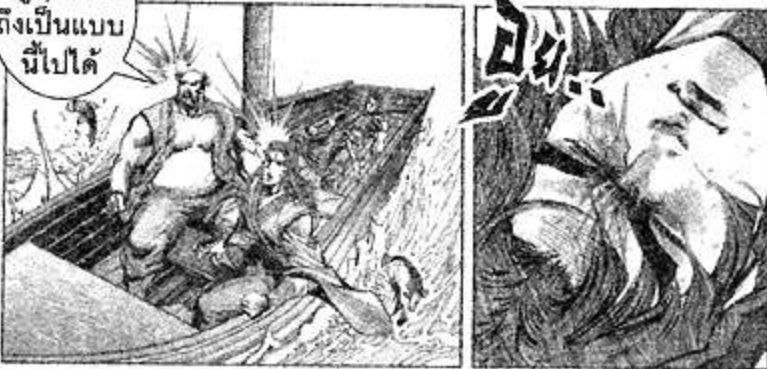
เฮ้ แคได้ยินว่า
จะโยนอาหารลงไป
พวกเจ้าถึงกับสิงโลด
เลยเชียวระอ่ะ

จู่ๆ ปลายาก
มายก็กระโดดขึ้น
มาด้วยความตื่นเต้น

ท้องฟ้าที่
สดใสกลับถูก
ปกคลุมไปด้วย
เมฆหนาทึบ

คร่า

เฮ้ย
อยู่ๆ ทำไม
ถึงเป็นแบบนี้
นี่ไปได้

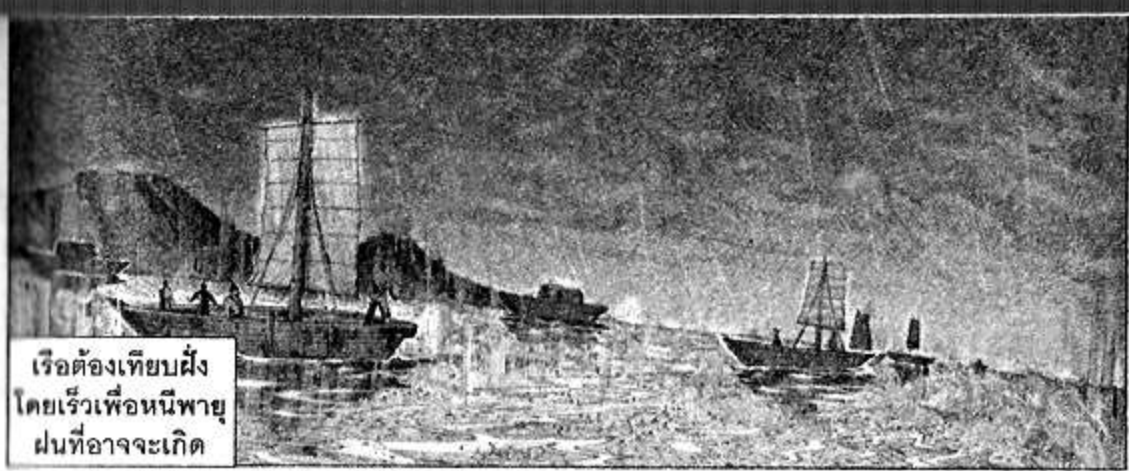
ฝน
กระหน่ำลง
มาราวกับ
สวรรค์
แก๊ง

คร่า

อึ้ง

ช่วงเทศกาลไหว้
พระจันทร์แท้ๆ
อากาศกลับไม่เป็นใจ

เรือต้องเทียบฝั่ง
โดยเร็วเพื่อหนีพายุ
ฝนที่อาจจะเกิด

เมฆแปรเปลี่ยน
รูปร่างเพราะ
แรงลมกลายเป็น
รูปทิวทะเล
จำนวนมากรวมกับ
การชุมนุมของ
เหล่าวิญญาณ

เมื่อหลี่ซื่อหมิง
และเจิ้งเจียวจิน
เงยหน้าขึ้นไป
ทั้งคู่ก็ต้องตกตะลึง
กับภาพที่เหลือเชื่อ

นี่ออกแล้ว
ที่เป็นแม่น้า
อุเจียงที่ลือกันว่า
ผีเขี่ยนนั๊ก

อุเจียง
คืออะไร
หรือ

ไม่เคย
เรียน
หนังสือ
หรือไหนะ
ถึงไม่รู้จัก
อุเจียง

อะ ถึง
คราวที่ข้า
ต้องชี้แนะ
เจ้าแล้ว
สินะ

สมัยที่เกิดศึก
ระหว่างฮั่นกับฉู่
เซียงอื่กับหลิวปังเคย
เป็นที่นั่งร่วมสากาน
กัน แต่หลิวปังมีบุญ
ญาธิการจะได้เป็น
กษัตริย์ เซียงอื่จึงคิด
กำจัดหลิวปัง

เซียงอื่เป็น
ลูกผู้ชายผู้กล้า ไม่เคย
พ่ายแพ้ให้กับศัตรูที่โหด
แม้แต่ยามจนมุมที่แม่น้า
อุเจียงก็ตัดสินใจฆ่าตัวตาย
เพื่อรักษาเกียรติ เอ้อ
แค่นี้ก็ฆ่าตัวตายสู้ข้า
ก็ไม่ได้

อย่าไม่ไป
หน่อยเลย ข้าว่า
ทั้งเซียงอื่และ
หลิวปังต่างก็เป็น
ยอดฝีมือทั้ง
คู่แหละ

เมื่อชื่อหมิง
ไต่ขึ้นเรื่องราว
ในประวัติ
ศาสตร์ก็รู้สึก
สนใจเป็นพิเศษ

คัง

มหากัสสปต้องการ
ควบคุมหลิวปังชื่อหมิงให้
อยู่ในโอวาทได้โดยง่าย
จึงไม่ยอมสอนอะไร
ให้นอกจากวรยุทธ์

แปลกจัง
ถูกสกัดจุด
แล้วทำไมยัง
ขยับได้อีก

ฮะ

หยางสินก่าน
ซึ่งยังไม่ฟื้นคืนสติดี
ดๆ ก็ร้องลั่นออกมา
ด้วยอาการบาดเจ็บ
มันเกิดอะไรขึ้นแน่

ฟ้าผ่าลงบนตัว
หยางสินก่านพอดี
ทำให้เรือแตก

แยแล้ว
สกัดมัน
ไว้

คัง

ฟ้าผ่าพลังมหาศาล
ผ่าลงกลางตัว ทำให้
หยางสินก่านร้องลั่นด้วย
ความเจ็บปวดทรมาน

เหวอ
ลอยอยู่
กลางอากาศ
เลยเรอะ
นี่

บ้า...บ้า
อหู่
ไทม
!!

จะไป
ไทม

อู๋ๆ หยาง
สินก่านก็
ทะยานหนี
ไปด้วยความ
คลุ้มคลั่ง
หลืซื่อหมิงกับ
เจิงเจียวจินจึง
ต้องรีบตามไป

ค

ฟ้าผ่า
ช่วยคลาย
จุดให้มัน
หรือนี่

เรื่องนี้
ไม่ธรรมดา
แล้ว

แม้แต่รอย
เท้าก็ยังปรากฏ
เป็นแสงสีเขียว

แสงสีเขียว
เคลื่อนไหวไปใน
ทิศทางเดียวกัน
กับคนทั้งสาม

อย่าไปสนใจเลย
อย่าให้หยางสินก่าน
หนีไปได้ก็แล้วกัน

ทั้งสองละความสนใจ
จึงไม่ทันเห็นการเปลี่ยน
แปลงของแสงสีเขียว

แสงสีเขียวพุ่ง
เต็มท้องฟ้าหยางสินก่าน
ไปถึงรูปปั้นแห่งหนึ่ง

อา นี่มันอะไรกัน
เพิ่งจะเทศกาลไหว้
พระจันทร์ คงไม่ใช่
หิมะหรอกนะ

หิมะจะ
เป็นสีเขียว
ได้ยังไง น่าจะ
เป็นหิมะห้อย
มากกว่า

อำนาจ
แผ่ทั่ว
แผ่นดิน
มัสถา

แต่
เมลา
ชาสม
อารมณ
สมาธิ

ชาติ
บรม
สุดผู้
กล้า
กล้า
กราว

ชะตา
หมาย
เมื่อไร
ยังไม่
มีผลลง

อะไร
นี่!!

หรือจะ
เป็นที่ฝังศพ
ของเชียงอี่
ในอดีต

แล้วทำไมมัน
ถึงวิ่งมาที่นี่ล่ะ

จำได้แล้ว
ตอนที่ต่อสู้
กับหลี่ฉิงมัน
เคยเรียกตัว
เองว่าเชียงอี่
นี่นา

ตอนนั้น
พวกเรา
แอบได้ยิน
จนหมด
เลยนี่..

หรือว่ามัน
จะเข้าใจว่า
ตัวเองเป็น
เชียงอี่กลับ
ชาติมาเกิด

มันคง
เพี้ยนมากกว่า
ถึงจะเป็นเชียงอี่
กลับชาติมาเกิดก็
ไม่น่าจะต้องบ้า
ขนาดนี้เลย
นี่นา

ใส่หัว
ไป
!!

ใครมันจะ
ลบหลู่
เชียงอี่!!

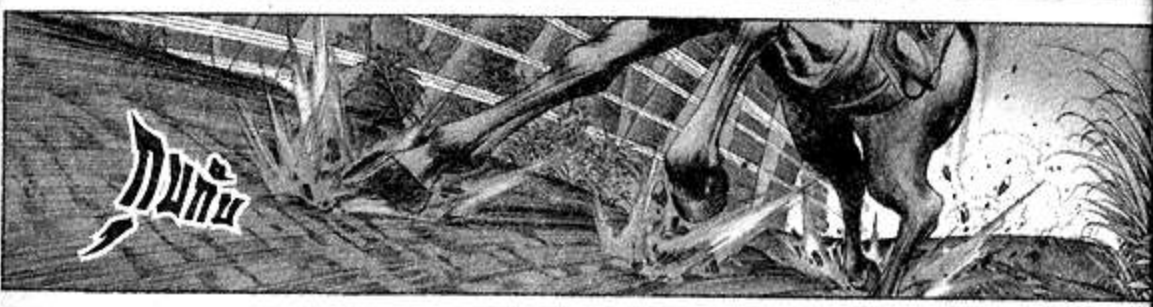
ซบ
ซบ

เบื้องหน้าเป็นรูปปั้น
ของป้าอ๋อง เชียงอี่
อยู่บนหลังม้า ถัดจากอัสนิ
ท่าทางองอาจ

ป้า
อ๋อง

หยางสินก่านคุกเข่า
อยู่เบื้องหน้ารูปปั้น
เชียงอี่ สัมผัสถึงกองทหาร
มากมายอยู่รอบข้าง

ความจริงคือ
สิ่งประจักษ์
ลุ่มเบื้องหน้า
ขมขื่นที่ท่า
คือเชียงอี่กลับ
ชาติมาเกิด

หนีมาตั้งไกลแล้ว
หยางซูไม่น่าจะตามมาทัน

คุณชายหลี่... ท่านแก้มัดให้ข้าเถอะ

ข้าขอโทษ... อดทนอีกหน่อยนะ

มีนางอยู่ไกลๆ แบบนี้ ก็ดีเหมือนกันนะ

มาถึงทางแยก หลี่จิ้งจิง คลายจุดให้หงฝูหนี

หลี่จิ้งหากังไม่น้ำหนักเท่าคนสองคนผูกไว้ที่หลังม้า

ความคิดไม่เลว ให้พวกเขาวิ่งตาม รอยม้าจะได้หาเราไม่เจอ

พวกเขาคงไม่นึกว่าเราจะทิ้งม้าไปแบบนี้

โชคดีที่พวกนั้นไม่ฉลาดเหมือนเจ้าไม่อย่างนั้นแผนข้าคงไร้ไม่ได้ผล

เราสองคนจะทำไถ่กันต่อไปดี?

ข้าไม่มีใครไม่รู้จะไปอยู่กับใคร

ฉันเราก็ไปด้วยกันเถอะจะได้เป็นเพื่อนดูแลกัน

ถ้าอย่างนั้นคงต้องรบกวนท่านแล้วเราจะไปไหนกันล่ะ

หยางซู่
มีอำนาจล้น
ฟ้าเราไม่ควร
ปรากฏตัวในที่
ที่มีคนพลุก
พล่านนัก

ถ้าอย่างนั้น
เราก็ควรจะไป
ให้ไกลจากตัว
เมืองสินะ

ไซ
ข้าว่า
ไปทางใต้
กันดีกว่า

ทั้งสองจึง
ร่วมเดินทาง
ไปด้วยกัน

หลังจาก
เดินทางมา
หลายวัน
คืนนี้พวกเขา
ตัดสินใจพัก
ที่โรงเตี๊ยม

ยินดี
ต้อนรับครับ
พวกท่านมี
อะไรให้ข้า
รับใช้

ขอ
ห้องพัก
สองห้อง

ແ່แล้ว
ไม่มีเงิน

เตรียมอาหาร
ให้คุณชาย
ด้วยนะ

ข้าอยาก
จะแช่น้ำแร่
หน่อย

ได้
ครับ

อาหม
ดูแลทั้งสอง
ท่านให้ดี

เชิญ
พวกท่าน
ตามสบาย
ครับ

เป็นเงิน
บริสุทธิ์
ชะด้วย

เอ๊ะ
ด้านล่าง
มีอักษร

จวง
แม่ทัพหยาง

ของ
ขุนนาง
นี่...

ท่าน
กินไปก่อน
ข้าจะไป
อาบนํ้า

ตาม
สบายเถอะ
ข้าจะดื่มเหล้า
รอเจ้า

มีเพื่อน
แบบนี้ในยาม
ตกยากก็ไม่
เลวแะ

อาหาร
มาแล้ว
ครับ

เอาเข้า
ไปวาง
ในห้อง

เอ๊ะ
น้ำมันสอง
ประกายสีฟ้า..
ได้เรื่อง
แล้วสิ

หลิ่ง
เป็นถึง
เจ้าโอสถ
ย่อมไม่มี
อะไร
ปิดบัง
เขาได้

เจ้าคนด้อย
คิดจะให้ยาพิษ
เล่นงานเจ้าโอสถ
อย่างช้าเรอะ

เสียว
เอื้อ
นี่ฝีมือ
ไม่เบา

ตามตา
ไม่รู้อะไร
แบบนี้
เห็นชัดจริงๆ

ที่นี่
คงจะเป็น
โรงเตี๊ยม
เถื่อนแน่

อยู่จน
แม่ทัพ
สบายๆ ดี
ไม่ชอบ...

พลอย
ทำให้
พวกเรา
ลำบาก
ไปด้วย

คนของ
หยางชู่
ตามมาถึง
นี่เชียว...

นี่
เจ้าทำตัว
ลับๆ ล่อๆ
ทำไมกัน

ต้องรีบไป
บอกหงฝูหนี่
ให้หนีแล้ว

ฮึะ

หลี่จิงคิดจะหนี
แต่ก็ต้องมา
พบกับศัตรู...

ฮิว
ฮิว
ฮิว

เขาได้รับ
คำสั่งให้มา
ตามหาเศษ
กระบี่สวรรค์
แต่ไม่คิดว่า
จะได้มาเจอ
หลี่จิงที่นี้
จึงตกใจ
ไม่น้อย

เจ้านี่
ทำทางลูก
คนจะหนีออก
มาจากจวน
ท่านแม่ทัพ...

หากกระบี่
สวรรค์ไม่เจอ
จับเจ้านี่กลับไป
ก็ถือว่าได้ผลงาน
เหมือนกัน

ด้านหนึ่ง
มีคนตามล่า
อีกด้านเป็นบ่อน้ำ
แร่ที่สงบ

ผิดหวังกับ
นายท่านแล้ว
ต่อไปคงต้องอยู่
อย่างหลบๆ
ซ่อนๆ

บ่อน้ำแร่
ธรรมชาติล้อมรอบ
ด้วยทิวทัศน์ที่งดงาม
และแก่งหินสะอาด
ให้สัมผัสถึง
บรรยากาศที่วิเศษ

หงผู้หนึ่ง
อยู่ในที่
ที่สงบ
แต่จิตใจ
กลับว้าวุ่น

เราตาผัด
ไปหรือเปล่า

ถ้า
หยางสินก่าน
เป็นเซียงอี่
กลับชาติมาเกิด
จริงก็ไม่ผัด
หรือ

เรื่อง
กลับชาติมาเกิด
มีจริงหรือไม่
ไม่น่าเชื่อ

หน้าสุสานมือปาอ่อง
ณ ริมแม่น้ำอูเจียง
มีรูปปั้นขนาดใหญ่
ตั้งอยู่ท่าทางราวกับมีชีวิต

ลำแสงสีเขียว
หายเข้าไปในบาดแผล
ที่กลางลำคอ
จนแผลปิดสนิท

จากนั้นภาพการต่อสู้
ก็ปรากฏขึ้นในนิมิต
ของหยางสินก่าน
มันเป็นภาพลวงตาหรือ
การระลึกชาติกันแน่ ?!

กองทหารแปดพันนาย
ต้องตายอย่างอนาถ
ความเจ็บปวดทรมาน
เหล่านี้แทรกซึมเข้า
ไปทั่วร่างของสินก่าน

ความเจ็บปวด
แสนสาหัส
แปรเปลี่ยนเป็น
พลังมหาศาล

เฮ้ย

มีดไอศร ?

ไอศรมา
มีดสังหาร
ของมา

ไอศร

มันคือ
สมมติ
ทรอมครอง
กระนั้น
สวรรค์!!

ตีหัว
ปัง

ไอศร
ทรอม

ไอศร

พยางค์สุดท้าย
ระลึกชาติได้
ใจดีตามของเขา
ศัลยกรรมกลาง
แป้นักสมมุติ

ไอศร

สมมุติทรอมครอง
กระนั้นสวรรค์...
คือไอศรสวรรค์...
ตีหัวปัง

ไอศร

มันจ้องหน้าข้า
อย่างกับจะกินข้า
นั่นแหละ

ฮะ
หรือว่ามันจะ
เห็นเจ้าเป็นอัส

ดาบอัสนี่
แฝงฤทธิ์เมื่อ
อยู่ในมือ
ของปาอ่อง

หยางสินก่าน
คลุ้มคลั่ง กระโดด
ขึ้นไปทีรูปบัน
กระชากดาบ
อัสนี่ออกมา

อัสนี่!!!

ฟ้าผ่า

หยางสินก่าน
บรรลวรยุทธ์
ของอดีตปาอ่อง
ปรากฏลำแสงสายฟ้า
ฟาดเมื่อเขา
จูโจมหลี่ซื่อหมิง

อัสนี่
มอง
ทันที
1

อัสนี่
ฉีก
หัตถ์

นี่ๆไม่ใช่
มสังอัสนี่ !!
มันเข้าไปกัณหา
ละไรมาปะ

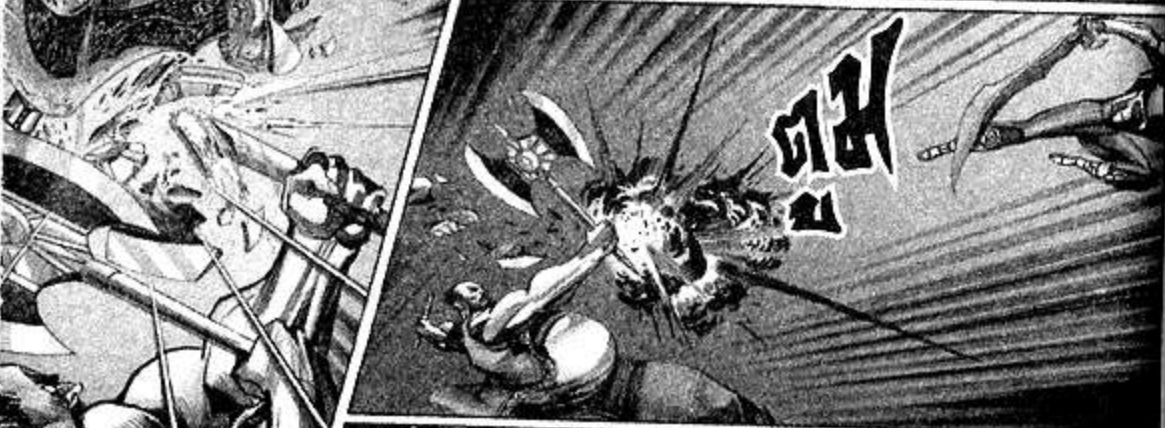
เจิ้งเจียวจิน
ไม่ใช่คู่ต่อกร
เขาเริ่มรู้สึกถึงความ
ร้ายกาจของศัตรู

เพลงดาบเจ็ด
อัสนิ่ม่วงของ
ปาอ่องผู้โด่งดัง
ในอดีตแสดงพลัง
เกรี้ยวกราดอีกครั้ง
โดยฝีมือของ
หยางสินก่าน

ไอบ้า อาวุธ
ของซำมีเป็นคู่
ถูกมันทำลาย
ไปหนึ่งแล้ว

มันเปลี่ยนเป็น
คนละคนเลย
ไปเอาพลังมา
จากไหนกันเนี่ย

ไม่มี
ทางเลือกแล้ว
คงต้องปะทะ
ด้วย

พริ้วตัวทุกส่วน

แต่ถึงจะเร็ว
ก็สู้ความเร็วของ
พลังดาบไม่ได้

ปัง

เจ้าโอรตอสม
ผสมดเมต
ดานี่สี่

มัน
ร้ายกาจ
ขึ้นทุกที
เข้าไม่ได้
แล้ว

หนีไป
ก่อนดีกว่า
แล้วค่อยว่า
กันทีหลัง

มั่งเทมอัสมี

แต่จุดโจมตี
ทั้งที่อยู่
ระยะไกล

ชื่อหมิงหนี่
หยางสินก่าน
กลับไม่ได้ตาม

หยางสินก่าน
ขาดพลังดาบ
ออกไปพร้อมกับ
พลังวัตรมหาศาล

อัสมี
มั่ง
ท่าที่
4

อัสมีเทมอัสมี

อัส

ไม่ได้
การแล้วลอง
สู้อีกสัก
ตั้งหนึ่ง

ศัสมิ์
อรทัย

วชิระ
นันทย์

ตัน
โพธิ์
สัตว์

อัสนิ์เหม็นต์

ศัสมิ์
วชิระนันทย์
ศัสมิ์อรทัย
ตันโพธิ์สัตว์

อัสนิ์เหม็นต์

คุณพระช่วย
สามยอดกระบวนท่า
แห่งเคล็ดหกเทพ
อันเหนือชั้นกลับสลาย
ด้วยอัสนิ์เหม็นต์
ในคราเดียว

ต่อหน้าศัตรู
ดาบอัสนีไม่เคย
ไว้หน้าใคร
เศษกระบี่สวรส
กระจายออกม
ด้านพลังดาบ

ชื่อหมิง
บาดเจ็บสาหัส
ตกแม่น้ำ จะเป็น
หรือตายไม่มีใครรู้

ตาม อัสนี ตาม อัสนี ตาม อัสนี ตาม อัสนี

ขณะเดียวกัน
ทางด้านทิศตะวันตก
ห่างจากแม่น้ำ
อูเจียงนับพันลี้
มหากัสสปกับ
ฉานเยี้ยกำลังเดินทาง
ไปที่เซาง้อไบ๊

พลังของ
หยางสินก่า
ก่อให้เกิด
สายฟ้าแล

เบื้องหน้ามี
ลำแสงเจิดจ้า
คงใกล้จะถึง
เซาง้อไบ๊แล้ว

สายฟ้าผ่า
ลงมาที่
ดาบอัสนี

จู่ๆ ดาบอัสนี
ก็ลอยละลิว
ด้วยรังสีสังหาร

ดาบอัสนีสัมผัส
จิตของเซียงอ้อ
ผู้เป็นนายได้
ถึงกับทำร้ายทุกสิ่ง
ที่ขวางหน้า

ดาบอัสนี
เจ้าไม่ต้องรีบร้อน
ไม่ช้าช้าก็ต้องป้อนเจ้า
ด้วยเลือดของนักพรตถ้อย
ฉาวหยางแน่นอน

มหากัสสป
ไม่เข้าใจสาเหตุ
จึงเข้าใจผิดคิดว่า
ดาบอัสนีสิงโลดเพราะ
ใกล้ถึงเซาง้อไบ๊

ดาบอัสนี
น่ากลัว
เหลือเกิน

ที่ได้หุบเหว
หลี่จุนฟงปะทะ
กับมหากัสสป

หลี่จุนฟง
หลบการโจมตี
ไม่พ้น

มหากัสสป
อยู่กับฉานเยียนี่นา
แล้วทำไม?

แขนหักตาบอด
เป็นความรู้สึก
ที่ทรมาณจนยาก
จะบรรยาย

ซึ่
ซึ่

เขา
เป็นบ้าไป
แล้วหรือ?

หลี่จุนฟง
สูญเสียสติ
ควบคุม
ตัวเอง

ถึงกับคิด
ทำร้ายตัวเอง
หลังจี้จี้รีบ
เข้าไปห้าม

ฮ่า
หะ!

ทำไมจู่ๆ
เกิดบ้าขึ้นมา
หรือว่าถูกพิษ
เล่นงาน

ฮ๊ะ
เข้าใจ
แล้ว

พิษจาก
พวกนี้
แน่เลย

จุดแรกของทั้งสอง ทำให้ต่างเคลิบเคลิ้มจนตัวอ่อน

แล้วหลังจี้ก็พาจุนฟงกระโดดหนีออกจากกองซากศพ

มีมาต
ยู่!

หญิงชายควรขีดเส้นไว้เจ้าทำงี้ได้ไง

แล้วที่เจ้าแอบดูข้าอาบน้ำจะว่าไง

ถือว่าข้าผิดแล้วกัน

ยังไงเจ้าก็ช่วยชีวิตข้าไว้

ของมันแน่อยู่แล้ว

ว่าไปแล้วมันก็เป็นความรู้สึกที่ไม่เลวแะเสียชีวิตที่ตอนนั้นไม่ได้สติ ไม่งั้นคงตีกว่านี้

หลังจากเถียงอยู่พักหนึ่งทั้งคู่ก็ตัดสินใจได้

มันสูงอยู่นะข้ากลัว

ข้าว่าปีนขึ้นเถอะ

ถ้าข้างบนไม่มียาทำให้ข้าเป็นสาวพันปีละก็เจ้าตายแน่

ปีนมาสองชั่วโมง
ในที่สุดก็ถึงยอดเขา

เอ?
มีถ้ำใหญ่อยู่
แถวนี้ด้วย
หรือนี่?

ข้า
ก็เพิ่ง
จะรู้

เราพักเอาแรง
ที่นี้สักคืน
กันดีกว่า

ถ้านี้
ทำทางไม่ค่อย
น่าไวใจนะ

ข้ารู้สึก
ถึงแววตาที่
ไม่เป็นมิตร

ดวงตา
สัตว์ร้าย?
มันอย่าพัก
เลยดีกว่า

ไม่หรอกน่า
ข้ากินเจมาตั้งนาน
ได้กินเนื้อสัตว์บ้าง
ก็ดีเหมือนกัน

เสียงร้องประหลาด
ดังออกมาจากถ้ำมืด
สัตว์ประหลาดมากมาย
ปรากฏตัวออกมา

แม่นาง
เจ้าเป็นอะไรกับ
หยางซู?

หงผู้หนึ่งกำลังอาบน้ำแร่
ชายผู้หนึ่งปรากฏตัว
ขณะนางเปลือยกาย

หยางซูที่ไหน
ท่านพูดถึง
อะไร

ผ้านี้ทอจาก
ไหมชั้นดีของ
เจียงหนาน
มีใช้ในหมู่ผู้ดี
เท่านั้น

ฟังน้ำเสียง
เจ้าก็รู้ว่าเป็นชาว
เจียงหนาน เจ้าจะต่อ
เป็นคนของจวน
แม่ทัพหยาง
แน่นอน

เหตุผลแค่นี้
เขาก็รู้แล้ว
หรือ..

ที่มือของข้า
ยังมีหลักฐาน
ที่เจ้าไม่อาจจะ
ปฏิเสธได้

ถ้าต้องการ
ปกปิดฐานะ ทำไม
ยังใช้เงินที่มีตราของ
แม่ทัพหยางอยู่อีก
เจ้านี่ไม่ระวัง
ซะเลย

เงินที่เรามอบ
ให้เต้าแก่โรงเตี๊ยม
กลับมาอยู่ในมือ
ของเขา เขาเป็น
ใครกันนะ

เจ้าเป็นหญิง
โงมสะคราญ
แถมยังเป็นคน
ของแม่ทัพ
หยาง

หลุดจากหงผู้
กบฏโปรดของ
หยางซู
คงจะเป็นผู้ทร
ไม่ได้อีก

ข้า
พูดก
มิใช่
อะ
อะ

อา!
พามีไหวพริบ
เหนือกว่าหลี่จิง
เสียอีก

ไม่จริง

ทันใดนั้นเสียงต่อสู้ดังกึกก้องก็ดังขึ้น

เป็นการไล่ล่าของ
ช้วนว่างจื่อกับหลี่จิงนี่เอง

ฮ่วนว่างจื่อ
มาอยู่ที่นี่ยังไง
นายท่านใช้ให้ไปหา
กระบี่สวรรค์
ไม่ใช่หรือ

ฮ่วนว่างจื่อ
เจ้าเล่ห์อยู่แล้ว
คงไม่ยอมเสียแรง
ตามหากระบี่
สวรรค์แน่

คงจะแค่
มาพอเป็นพิธี
แล้วก็กลับไป
รายงานมาก
กว่า

ไม่นึกว่า
จะได้พบมัน
ที่นี่

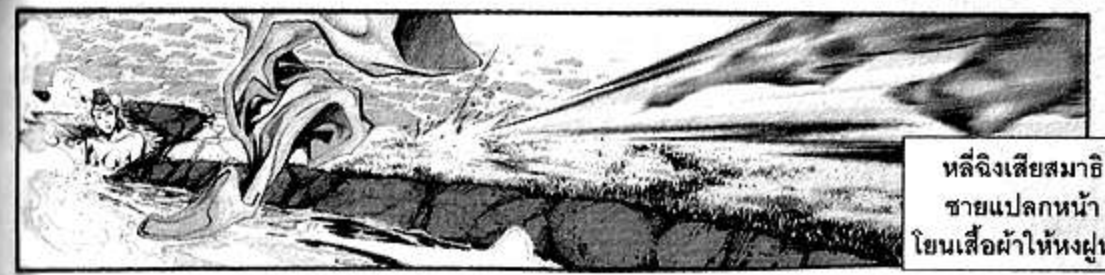
ศัตรูมาแล้ว
หงผู้หนี
หนีไป

คนที่นั่งอยู่
เป็นใครกันนะ
กล้านั่งจ้อง
หงผู้หนีเซียว
บึงอาจนึก

หลี่จิ้งไม่
พอใจ
ชายที่มี
หนวดเครา
เต็มหน้า

นี่ที่แท้เจ้าก็พา
หงผู้หนีหนีมาที่นี่
ถึงไม่เจอกระบี่สวรรค์
แต่จับพวกเจ้ากลับไปแทน
ก็ไม่เลวเหมือนกัน

หลี่จิ้งเสียสมาธิ
ชายแปลกหน้า
โยนเสื้อผ้าให้หงผู้หนี

เขาขัดหลังสกัดการต่อสู้
ของฮ่วนว่างจื่อและหลี่จิ้ง

กลุ่ม
เหล่า
ไท

ทำไม
มันถึงรู้
กระบวนท่า
นี้

กระบวนท่าเดียวกัน
แต่ชายแปลกหน้า
เหนือชั้นกว่ามากมาย

ปริศนา

ศิษย์...
ศิษย์ที่สอง
สี่ ?!

ชื่อ ลมพฤษศ
สหายเจ้าโพธิ์ธา
มรดกสี่มิก
เทียงธรรม
ไม่ได้ทรลก

ทพวด มังกร บรุษ มีทัษ โลก

ที่แท้ชาย
แปลกหน้า
คนนี้ก็คือ
ทพวดมังกร
ศิษย์ผู้น้อง
ของฮวนว้างจื่อ
ผู้หายสาบสูญ
ไปนาน

30 ปีก่อน
เด็กชายอายุราวๆ
4-5 ขวบปรากฏตัว
ที่สำนักเทียงธรรม

ร่างของเขา
ชุ่มไปด้วยเลือด
บาดแผลเต็มตัว
ดูก็รู้ว่าต้องผ่าน
เรื่องราวเลวร้าย
มาไม่นาน

สินหุยฮุย
พาเขาเข้า
ไปในสำนัก
ถามไถ่
ความเป็นมา

นอกจากบอกว่าแซ่จาง
เขาก็ไม่ยอมพูดอะไรอย่างอื่นอีก

นักพรตหมิงเต๋า
เห็นเด็กน้อย
มีแววตาเข้มแข็ง
จึงรับไว้เป็นศิษย์

นักพรตถ่ายทอดวรยุทธ์
ให้เขาโดยไม่ชักใช้เรื่องราวในอดีต

เด็กน้อยมี
ไหวพริบเกินคน
ไม่ทันไรก็บรรลุ
ถึงพลังลึกลับ
มีเพียงศิษย์ที่ใหญ่
เท่านั้นที่มีฝีมือ
ทัดเทียม

เสียด่าง

ซุนด่าง

สีด่าง

ฮ้วนวางจื่อไม่ตั้งใจ
ศึกษารยุทธ์
จึงไม่สนใจที่
ศิษย์ผู้น้องจะมี
ฝีมือเหนือชั้นกว่า

สินหุยฮุย
เห็นศิษย์ผู้น้อง
มีอายุน้อยกว่า
เกือบ 30 ปี
พวกเขา
สนิทสนมกัน
เหมือนพ่อลูก

นักพรต
จาวหยาง
มีฐานะเป็น
ศิษย์ที่ใหญ่
จึงไม่ค่อยพูดจา
สนิทสนมกับใคร

เมื่ออยู่สำนักเดียวกัน
ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้
ที่ต้องมีการชิงดีชิงเด่น
ศิษย์ในสำนัก
แบ่งออกเป็นสองพวก
พวกหนึ่งเข้าข้างจาวหยาง
อีกพวกเข้าข้าง
นักพรตจาง

นักพรตหมิงเต๋าละสังขาร
โดยไม่ได้ตั้งใจอะไรไว้

สำนักเที่ยงธรรมจึงแตกแยก
บรรดาศิษย์ต่างมีความเห็น
ไม่ลงรอยกันว่าใครกันแน่
คือผู้ที่สมควรเป็นเจ้าของสำนัก
ระหว่างนักพรตจาวหยาง
กับนักพรตจาง

วิธีเดียวที่จะตัดสินได้ ก็คือการแข่งขัน

พวกเขาประลองกันถึง หนึ่งวันหนึ่งคืนเต็มๆ

จาวหยางลงมือ อย่างโหดเหี้ยม..

หมายคร่าชีวิต ของศิษย์น้อง

นักพรตจาง ไม่ต้องการ เช่นฆ่ากันเอง จึงยอมเป็น ฝ่ายถอนตัว

คนอื่นไม่เข้าใจ จึงคิดว่า ศิษย์พี่ใหญ่ ออมมือไม่ฆ่า ศิษย์น้อง

ศิษย์ พี่ใหญ่ มีแต่คน ชนดู แล้ว

แม้ผลการต่อสู้ จะออกมาเสมอ แต่นักพรตจาง ก็ไม่ต้องการ อยู่ในสำนักต่อไป จึงถอนตัวให้ ศิษย์พี่ใหญ่ เป็นเจ้าสำนัก

สินหยู่ยู่เคารพการ ตัดสินใจของศิษย์น้อง จึงไม่รังเขาไว้

แม้นักพรตจาวหยาง จะได้เป็นเจ้าสำนัก แต่เขารู้ดีว่าผล การ ต่อสู้ที่แท้จริงเป็นเช่นไร จึงไม่รู้สึกยินดีเท่าไร

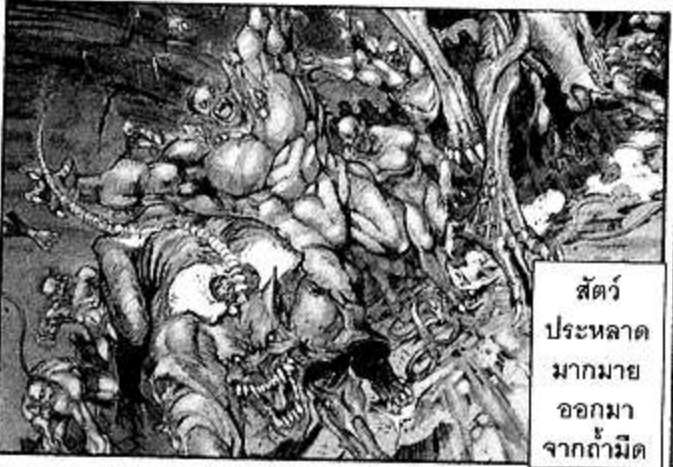
นอกจาก มหาภักดิ์แล้ว นักพรตจาง กลายเป็น ศัตรูสำคัญ ที่อยู่ในใจของ นักพรต จาวหยาง

นักพรตจางก็คือ เจ้าของฉายาหนวดมังกร ออกจากสำนักเที่ยงธรรมไป สิบกว่าปี เขาไปอยู่ที่ไหนมา ?

เรื่องนี้ ยังคงเป็น ปริศนา...

พ้นจากภาพลวงตา
ก็ต้องพบกับสัตว์ร้าย
เรื่องประหลาดเกิดขึ้น
ไม่สิ้นสุดบนเขาอ้อไม้

สัตว์
ประหลาด
มากมาย
ออกมา
จากถ้ำมืด

เหอ
บททดสอบ
น่ากลัวขึ้น
ทุกทีเลย

พุ่งไปกับหลังจี่ไม่เคยพบอะไรแบบนี้มาก่อน
จึงกลัวขึ้นมาจับจิต ถึงกับทำอะไรไม่ถูก

สัตว์ประหลาดทุกตัว
พุ่งเข้าใส่อย่างไม่เป็นมิตร

หนอย
แขนขาด
แล้วยังซ่าได้อีก
อะไรกันเนี่ย

กระบี่ของ
เจ้านักพรตนั้น
จะต้องเป็นอาวุธ
วิเศษแน่นอน

พวกมัน
ตายเมื่อไร
กระบี่นั้นจะต้อง
เป็นของข้า
หึหึ

ธรรมะต้อง
ชนะอธรรมที่
ถ้าเราชี้ขาดจะ
สู้หน้าอาจารย์
ได้อย่างไร

ก็ข

เมื่อพวกมัน
ไม่กลัวเจ็บ
เราก็ต้องจัดการ
ด้วยพลังแห่ง
ธรรม

แบ่
คว้าน

อุณพ
หนีเร็วที่

ตอนนี้พลังวัตร
ของเราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
ถ้าปลดฝักกระบีได้
ก็คงจะดีไม่น้อย

แ้ว

ส่า

หลี่อุณพ
เกร็งพลัง
จนปรากฏ
ลำแสงเจิดจ้า
พวกสัตว์
ประหลาด
พากันหวาดกลัว

ลำแสงนั้นเจ็ดจาดจแสงตะวัน
พวกมันจึงไม่กล้าเข้าใกล้

ต้องเป็น
พลังวัตรที่
สะสมมานาน
นับร้อยปี
แน่

กระบี่
ไม่พ้นออกจากมือ
ยังทรงพลังขนาดนี้
ทำทางพลังวัตรของ
มันจะไม่เบา

เสียค่ายที่
นักพรตน้อย
ยังไม่บรรลุถึงขั้น
เป็นหนึ่งในพลัง
จึงใช้มันไม่ได้
เต็มที่

ฮ่า ฮ่า ฮ่า...
เขี่ยหม
แม้แต่
สัตว์รอก
ยิงช่วย
เขา

เมฆสีม่วงกระจาย
อยู่ทั่วเข้างอไม้

ฮ่า

ฮ่า

มหากัสสปคว้าดาบกลางอากาศ
ฟาดฟันนกกายอย่างสะใจ

การคลุ้มคลั่งของ
ดาบอัสนีทำให้
มหากัสสปควบคุม
ตัวเองไม่ได้

ฮ่า

ทั้งคนทั้งดาบเอาแต่
ทำลายทุกสิ่งที่ขวางหน้า

ฮ่า

ฮ่า

ฮ่า

ฮ่าและดาบอัสนี
เป็นคู่ที่เหมาะสม
กันที่สุด ฮ่า ฮ่า ฮ่า

กษัตริย์
สรวน
ถ้าไม่ปลอบ
เจ้าแม่

วิชุดา
มองเจ้า
มาถึง
แล้ว

น่ากลัว
เหลือเกิน
นี่เขาถูกดาบ
ควบคุมไปแล้ว
หรือนี่

มาถึง
เขาง้อไบ๊จนได้
คราวนี้ถ่วงเวลา
ไม่ได้อีกแล้ว
แน่จริง

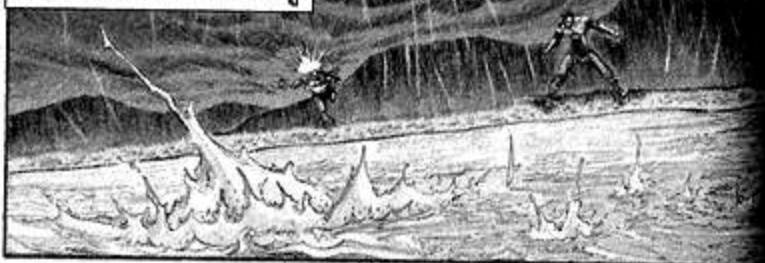

เมฆสีม่วง
พวกนี้ทำให้เรา
รู้สึกไม่ดีเลย

บริเวณ
แม่น้ำอุเจียง
ก็ปรากฏ
เมฆสีม่วง
หนาทึบ

เศษกระบี่สวรรค์
กระจายหล่นไปทั่ว
หลี่ซือหมิงเป็นตายยังไม่รู้

ซือหมิง
ไม่นึกเลยว่า
เจ้าจะอายุสั้น
อย่างนี้

สามารถขับไล่ดวง
ดาบฮีสึมิ ที่เรดตอง
มรจากจากกัน
ถ้าจะไปตา
เจ้าเดี๋ยวนี้

ฮัง

ถ้าของข้า
อสูรที่โหด !?

ฮันทรี
ด่า !!
กลับมา
ตาข้า !!

หยางสินก้านขัดพลั้งไปที่แม่น้ำ
จนน้ำพุ่งขึ้นเป็นสาย

สายน้ำพุ่งตรงไปที่
รูปปั้นของเซียงอี่

เมื่อสายน้ำถูกรูปปั้น เงามอง
ม้าตัวหนึ่งก็ทะยานออกมา

ม้าที่ได้จากสายน้ำ
เปล่งประกายระยิบ
เป็นวิญญาณของอินทรีดำ

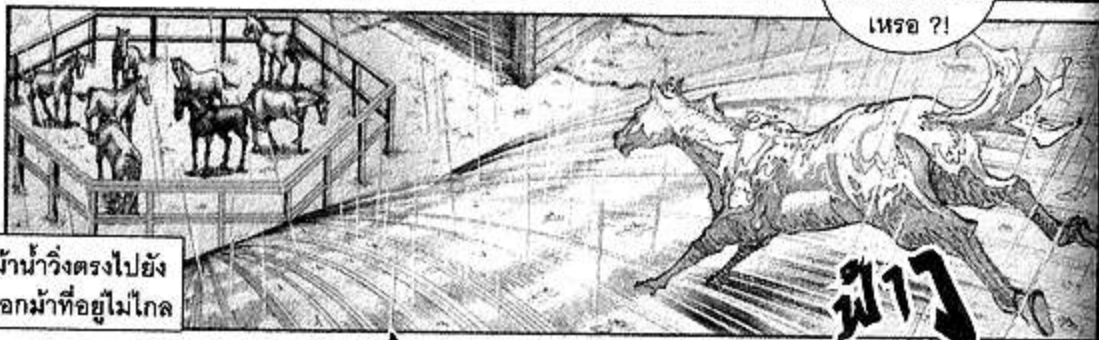

นี่เรา
ฝันไป
รีเปล่า
เนี่ย?

ปัง

อินทรีดำ
ก็ผลงฤทธิ์ด้วย
หรือ?!

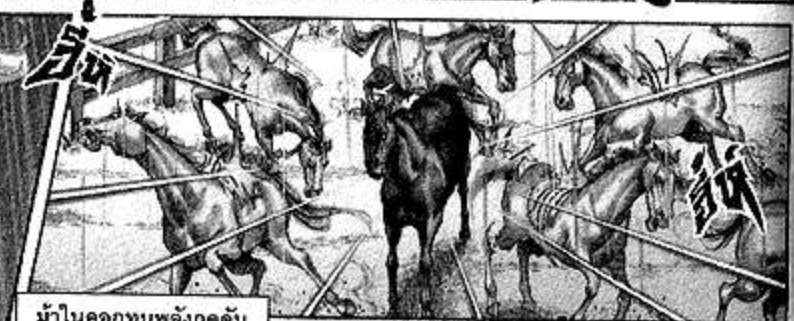

ปัง

ม้าหน้าวิ่งตรงไปยัง
คอกม้าที่อยู่ไม่ไกล

ฮึบ

ม้าในคอกทันทหลังกคคัน
ที่เกรี้ยวกราดไม่ได้
ต้องบาดเจ็บไปตาม ๆ กัน
เว้นแต่ม้าสีดำเพียงตัวเดียว

ฮึบ

วิญญาณม้าเข้าไปอยู่
ในร่างของม้าสีดำ

ม้าสีดำท่าทางสง่า
แววตาเปล่งประกาย

ฮึบ

ฮึบ

พริบตาเดียว
ทั้งสองก็รวม
เป็นหนึ่ง

เป็นลักษณะของม้าที่หายาก
อินทรีดำแห่งป่าอ้อมเงียงอี่
ได้กลับมาแล้ว

อินทรีดำวิงหา
เจ้านายทันที

กริ่ง

อินทรีดำ
เมื่อขยัก
ของม้า

ฟีา

ทางลึนกำนตใจ
พบกับอินทรีดำ

แม่เจ้าไว้อย
พูดไปก็ไม่มี
ใครเชื่อ

คนประจักษ์พยาน
อาสาประจักษ์มังก
สหายคู่ใจในอดีต
ได้กลับมาพบกันอีกแล้ว

ไปเส
อินทรี
ดำ!!

ฮ่า ฮ่า ฮ่า

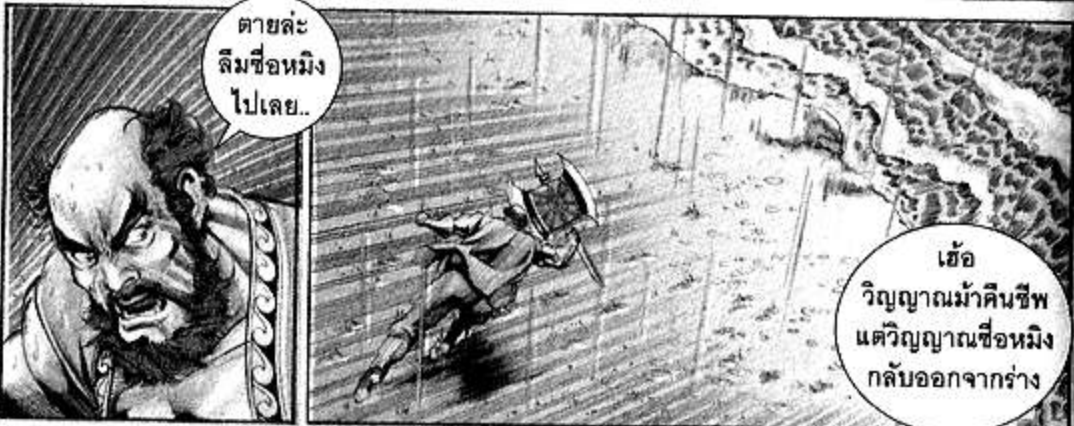
วิ่งให้สุดฝีเท้า
เหมือนขยัก
ที่เส

กับ

ผู้ยิ่งใหญ่ในอดีต
ปรากฏพร้อมกับม้าเพื่อนขยัก
สิ่งทีขาดไปมีเพียงดาบอัสนีเท่านั้น

เจิ้งเจียวจินหันมองตาม แต่ไม่พบทั้งม้าทั้งคนเสียแล้ว

ตายละ ลิมซือหมิง ไปเลย..

เฮ้อ วิญญาณม้าคินซีฟ แต่วิญญาณซือหมิง กลับออกจากร่าง

ซือหมิง เจ้าตายไป แบบนี้

ชีวิตมันปลาย ของเจ้ามันเกี่ยว อะไรกับข้า

โธ่เอ๊ย! คนหล่ออย่างข้า มีอะไรจะตาย ง่าย ๆ

ซือหมิง เจ้ายังไม่ตาย เหรอนี้

แล้วชีวิต มันปลายของข้า จะทำยังไงล่ะ โฮ...

ยะฮู๋ ซัดใจ เหลือเกิน

โอ๊ย.. ไม่ต้องเว่อร์ ขนาดนี้ ก็ได้

ที่ข้า รอดตาย มาได้...

เพราะ เรื่องราวที่ เจ้าเล่าให้ฟัง แท้ ๆ เลย

ตอนที่มันพุ่งเข้ามา ข้าหลบไม่ได้ก็เลยปล่อย เศษกระบี่สววรรค์ออกมา ให้มันเข้าใจว่าทาง ข้าตายไปแล้ว

หยางสินก่าน คิดว่ามันเป็นเซียงอี่ ซ่าก็แสดงเป็นหลิวบิ่ง บ้าไปกับมัน ด้วย...

เวลาดับขัน เจอคนม้าต้อง ใช้วิธีน้ำตบ

มันไม่แค่นั้นนะสิ หลังจากที่เจ้าตกน้ำไปแล้ว ยังมีเรื่องประหลาดอีก..

ถ้าหยางสินก่าน เป็นเซียงอี่กลับชาติ มาเกิดจริงๆ ละก็เห็นที จะร่วนวายแน่

ว่าไงนะ อินทรีดำพื้น คินซีฟ

หมูนี่เรา สูญเสียพลังไปไม่น้อย จะต้องหาวิธีฟื้น พลังให้ได้

ตาเจิ้ง ช่วยเก็บเศษ กระบี่สววรรค์ ให้ที

โอโห ลอยเกลื่อน อย่างนั้นจะ เก็บยังไง

หลี่ซือหมิงแค่เอ่ยถึง
เศษกระบี่ก็ลอยมาเอง

เฮ้
ดูเหมือน
กระบี่สุวรรณค์
จะถูกชะตา
กับเจ้านะ

หมูนี่
มีแต่เรื่อง
ประหลาด
เยอะเยอะ
ไปหมด

กระบี่สุวรรณค์
เจ้าคงอยากให้ข้าพื่น
เจ้าให้เหมือนเดิม
ข้าจะต้องทำให้ได้

เพราะเจ้า
หยางสินก่าน
เราถึงต้องแยก
ทางกับหลี่จิง
ที่นี่ทำไฉน

หลี่จิง
ผิดใจกับหยางซู่
ไปไหนก็ต้องโดนตามล่า
เจ้าคิดว่าเขาน่าจะหนีไป
ซ่อนตัวที่ไหน

เมื่อก่อน
ถ้ามีเรื่องกับราชสำนัก
ก็ต้องหนีไปอยู่กับข้า
ที่แคว้นหวู่กั้ง
แต่ตอนนี้คงต้องไป
ที่เมืองหนานหมาน
ที่อยู่ทางใต้มากกว่า
ที่นั่นไม่มีใครสนใจ

ใช่ คนฉลาดอย่าง
หลี่จิงต้องไปที่นั่นแน่นอน
เราก็ไปที่นั่นกันเลย
ไหน ๆ ก็อยู่ไม่ไกลแล้ว

หนานหมานเป็น
เมืองที่อยู่ทางใต้

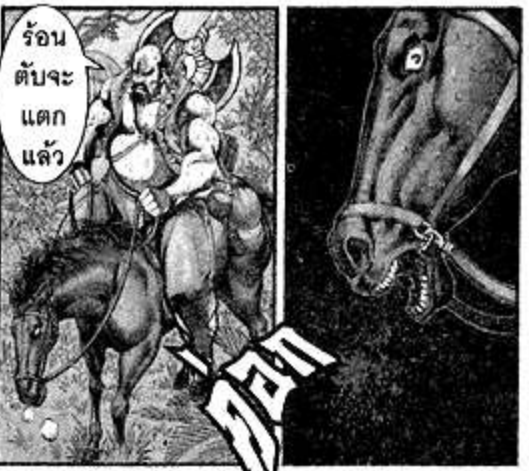
ภูมิกากาศร้อนชื้น
มีพืชผลมากมาย

ทั้งสองควมม้า
สูหนานหมาน
เมื่อเข้าเขต
ป่าทางใต้
ต้องพบกับอากาศ
ที่ร้อนอบอ้าว
แสนทรมาณ

โอ้ย..
ร้อนจริงๆ

ร้อน
ตับจะ
แตก
แล้ว

ข้าว่า
เจ้าน่าจะลด
ความอ้วนมาก
กว่านะ

ว่าไฉน?

อ้าว ม้าข้า
ทนร้อนไม่ไหว
ซะแล้ว

ตุ้ม

ต่อมา
อีกสามวัน
เสบียงก็หมด
ม้าก็ตาย
แต่พวกเขา
ก็ยังเดินทาง
กันต่อ

อยู่ได้เหล่านี้
ไม่มีวันอีกจน
ในป่ามีอาหารมากมาย
เสียแต่ยุ่งเยอะ
ไปหน่อย

เข่าวกิน
กล้วยช่วยให้ระบาย
แถมยังลดความอ่อน
ได้จริงๆ

มะม่วง
หอมดี
แยะ

พวกเขาเดินทะเลป่ามาถึง
หนานหมานในคืนที่หก

ไฟป่าหเรอ
ตายแน่เลย
ที่นี่

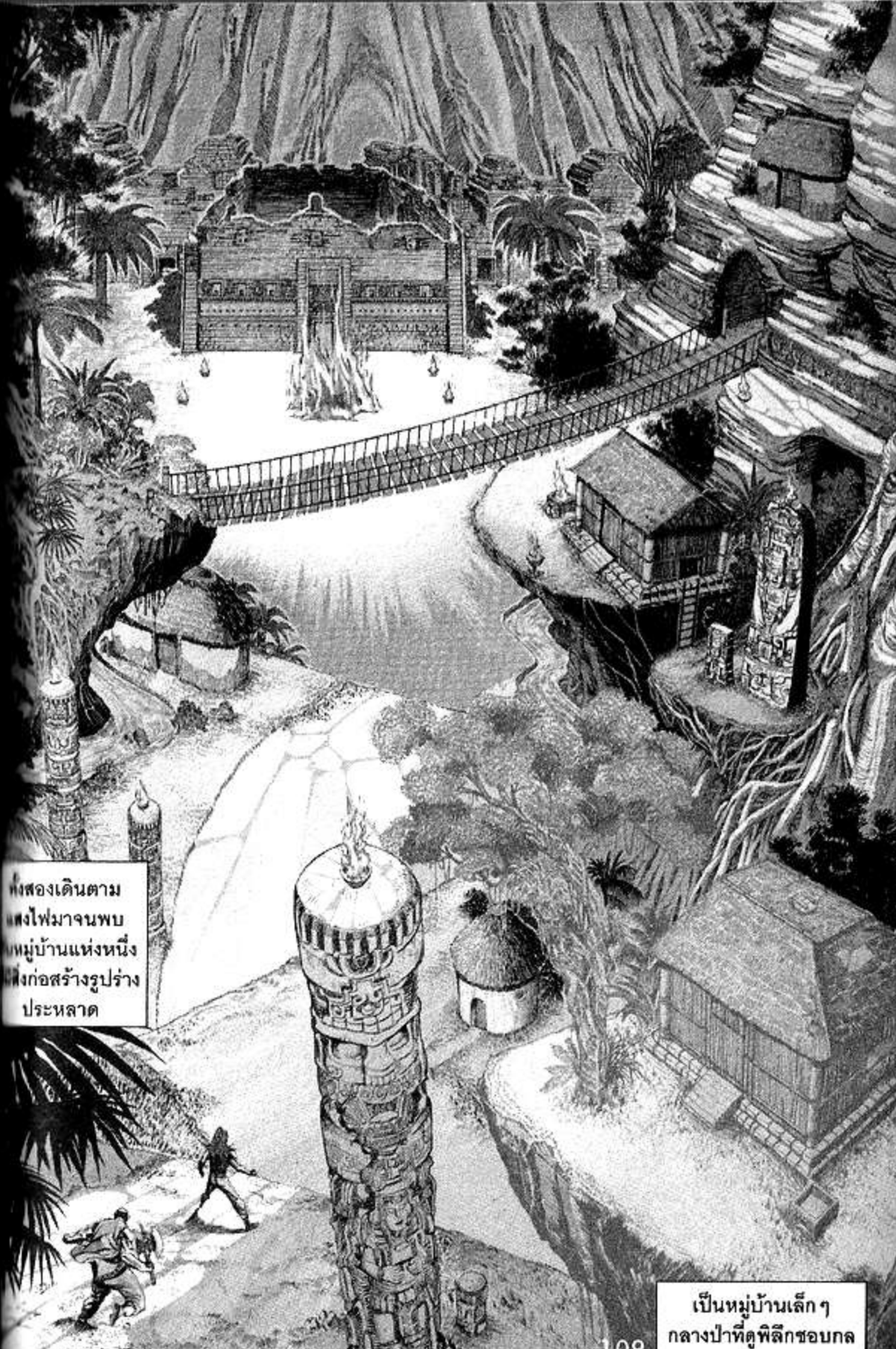
ตัวยังไม่เจอ
บ้านคนอื่น
เราต้องตายอยู่
ในป่านี้แน่

อะ
มีเปลว
ไฟ

ใครว่าไฟป่า
เป็นไฟจากบ้านเรือน
ตะหาก

อดทน
หน่อยนะ

ทั้งสองเดินตาม
แสงไฟมาจนพบ
หมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ฝั่งก่อสร้างรูปร่าง
ประหลาด

เป็นหมู่บ้านเล็กๆ
กลางป่าที่ดูพิลึกขบถ

ที่นี่ดู
ไม่ชอบมาพากล
เลยแฮะ

อืม
ข้าก็รู้สึก
เหมือนกัน

แต่..
กลิ่นเนื้ออย่าง
หอมโชยมาแบบนี้
ใครจะทนได้
นะ

ไม่ได้กิน
เนื้อสัตว์มานานแล้ว
จะไม่ชอบมาพากลยังไ
ก็ช่าง ไปเถอะ

ใช่แล้ว
ต้องหาอะไร
เช่นกระเพาะ
บ้าง

แสงไฟและกลิ่นเนื้ออย่าง
ลอยมาจากหน้าซากโบราณ
สถานแห่งนี้

กร๊อบ

สิ่งที่
อยู่ใน
กองไฟ

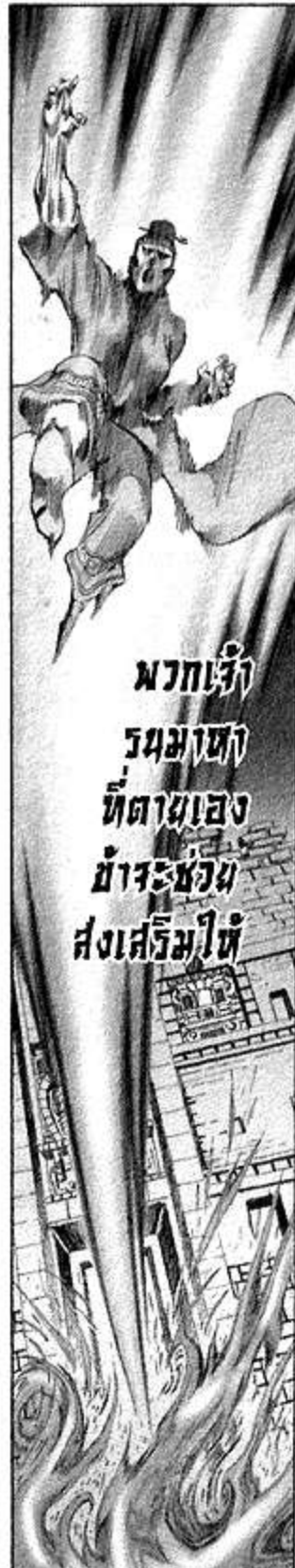
สุดประหลาด !!!
มีมือที่มด
ไม่มดกว่า
40=50 คม

พวกเรา
คงจะรอด
กับเผ่า
ก็มด
เข่าชะแล้ว

กร๊อบ

คำสั่งทางมด
เป็นอาหาร
เชือดกระ
แบบมือที่มดให้
ไม่ได้แล้ว

มวกเจ้า
รยมาท
ที่ตายเอง
ฆ่าระชวย
ส่งเสริมให้

หญิงซารารูปร่างผอมคนหนึ่งจู่โจม
เข้ามาโดยไม่รอได้ตามให้แน่ชัด

อสูรกายเขี้ยว
ที่ไม่ถึง
เป็น...วิชา
ดับไฟริสตัว

พลังอันเกรี้ยวกราด
ต่างจากดับไฟริสตัว
ของหลี่ซือหมิง
ไม่มากนัก
แต่อำนาจของมัน
เหนือชั้นกว่าเยอะ

วรยุทธ์ที่ไม่เคย
ถ่ายทอดให้คนนอก
ทำไมถึงปรากฏที่นี่ได้

หยางซูรู้ตัวว่าไม่อาจปกปิด เรื่องกระบี่สวรรค์ได้อีก จึงไปกราบทูลด้วยตัวเอง

เริ่มโรตัก!
พนางซู ใต้มา
แฉกร่างกั้นที่
ม้าตากรมตาม
เจ้าระเด็สก
แนบไซตม!

นึกไม่ถึง
ว่าเจ้าก็มี
วันนี้

หม่อมจัน
มีโทษสมควร
ตาย

ได้โปรดให้
หม่อมจันทำคุณ
โทษเอากระบี่
สวรรค์กลับมา

กิด ข้าได้
เวลงเจ้า 3 เดือน
ก็ตมกระบี่สวรรค์
ไม่ม่นและไม่ได้
ตัวเรื่องเรื่องผิดกับ
เมลงของม่นสะก็
ข้าจะประหารเจ้า
แก้หัวโสดร

ขอบ
พระทัยฝ่า
บาท

คนเยอะ
ทำงานเร็วกว่า
เพื่อเหวินซูสอง
พอลุกช่วยตาม
หาอีกแรง

พะย่ะ
ค่ะ

เราต้อง
สร้างผลงาน
หากกระบี่ให้ได้
ก่อนมัน
หิ..หิ!!

เรากำลังต้อง
การให้เจ้าพวกนี้ไป
ไกลๆตัวจะได้ฝึก
วิชาमारฟ้าให้เต็ม
ที่อยู่พอดีสวรรค์
เป็นใจให้เรา
จริงๆ

บัดชบ!
ถ้าหงผู้หนึ่งยังอยู่
เราคงไม่ต้องตก
อับถึงเพียงนี้

ฝ่ายหญิงนี่
ก็กำลังหนีเสื่อ
ปะจระเข้

ผมแดง
หรือจะ
ไปศึกษา
ที่เมืองสี?

เขาสามารถ
รับมือข่านว่างจื่อได้
ฝีมือไม่ธรรมดา

เขามาดี
หรือมาร้าย
กันแน่

ศิษย์น้องสี
ไม่เจอกันตั้งนาน
ดีใจด้วยที่ฝีมือ
เจ้ารดหน้า

แม้แต่
ศิษย์พี่ใหญ่
ยังไม่รู้ว่าเรา
อยู่กับหยางชู่
ทำไมมันถึง
รู้ได้

ดู
เหมือน
ข่านว่างจื่อ
จะกลัว
เขา

เขารู้
เรื่องทุกอย่าง
คงจะมีสายตาสี
อยู่มาก

เจ้าได้
เป็นสุนัขรับใช้
ได้เสพสุขสมใจ
ถึงน่าจะยินดี
ดีกว่า

เฮ้อ! ศิษย์น้องสี
ไม่รู้อะไรศิษย์พี่ใหญ่
ใจคอคับแคบ อัจฉา
ผู้มีฝีมือ ข้าจึงจำเป็นต้องออกมา

หากเจ้าเป็น
เจ้าสำนัก ข้าก็คงไม่
ต้องเป็นแบบนี้

แค่
ตำแหน่ง
เจ้าสำนัก
ก็ไม่อยาก
ได้หรอก

เจ้าสำนักเที่ยงธรรม
ฐานะเกือบจะเทียบเท่าประมุข
ยุทธภพยังไม่สน หรือว่า...

เขาคิดจะ
ครองแผ่นดิน?
!

เจ้าทำผิดพลาด
ถึงต้องออกจาก
สำนักนึกว่าข้าไม่รู้
ริ่วันนี้ข้าจะจัด
การเจ้าแทน
อาจารย์

เราสู้มัน
ไม่ได้แน่
คงต้องใช้
ไม่อ่อน

ศิษย์น้องสี
เจ้ามาช้าเถอะ!
เสียดายที่ข้าไม่อาจ
ไปสู้หน้าศิษย์น้อง
สามในยมโลก
ได้...

ทำไม?
ศิษย์พี่หยุดอยู่
เป็นอะไรไป
รี!

ลัทธิสุขาวดี
กวาดล้างสำนัก
เที่ยงธรรมทุกคน
ถูกฆ่าตาย
หมด

อี..
ได้ผล
แฮะ!

หมวดมังกรนับถือ
ศิษย์ที่สามที่ติดต่อกัน
เหมือนกับพ่อคนหนึ่ง
เมื่อรู้ว่าเขาตายจึงเสียใจ

ศิษย์
พี่หูฮุย

ถ้าฝังติด
ตัวแล้วผู้ต่อกี่
ต่อได้ก็ตาย
สิบศพก็คุ้ม
ทรงเจ้าไม่ได้

ถ้าข้าสังหาร
เจ้าตอนนี้ศิษย์
พี่สามคงจะตำหนิข้า
ข้าจะไว้ชีวิตเจ้าก็ได้
แต่เจ้าจงระวัง
ตัวให้ดี

หมวดมังกรพูด
จาหนักแน่น

ใครได้ยิน
ก็รู้ว่าเขา
เอาจริง

ได้ ข้าจะกลับ
ตัวเป็นคนดี

ฮืม! เจ้า
ไปแก้แค้นกับ
มหาภักตสปกี่แล้วกัน
มีชีวิตกลับมาแล้ว
ค่อยว่ากัน

ปล่อยมันไป
แบบนี้แหละ
ต่อไปเราจะทำ
ยังไงดีละ

พวกเจ้าอย่าได้กังวล
ที่ข้าไม่สังหารคนด้อยนั้นก็เพราะ
ไม่อยากทำลายบรรยากาศ
อันวิเศษในคืนนี้

บรรยากาศ
วิเศษ

เพราะข้าได้
รู้จักกับหงผู้หนึ่ง
ผู้เลื่อมใสมัก
หลอใจผู้โด่ง
ดังใจ

แบบนี้
จะไม่เรียกว่า
วิเศษหรือ
เราไปดื่ม
กันเถอะ

แค่เห็น
เราปะทะกับ
ฮวนว่างจื่อ
ก็รู้ฐานะของเรา
ไม่ธรรมดา
จริงๆ

อ้าว.. เสี่ยวเอ้อ ผู้นี้เคยวางยาพิษเรานี่นา

ต้องขออภัยจริงๆ

สหายข้าเหล่านี้เคยถูกหยางซู่ให้ร้ายมาก่อน..

ดังนั้นเมื่อเห็นพวกเจ้าใช้เงินของแม่ทัพหยางก็เลยคิดว่า เป็นศัตรู

ไม่สู้ก็ไม่รู้จัก ไม่ทราบท่านมีนามว่ากระไร

ข้าแต่จาง แต่ด้วยหมวดเคราของข้า เพื่อนๆ จึงมักเรียกข้าว่า หมวดมังกร

บังเอิญเหลือเกิน ข้าก็แต่จาง

ทำไมหนงผู้หนึ่งถึงพูดจาดีกับเขาแบบนี้

หมวดมังกร เก่งกว่าเราทั้งฝีมือและปัญญา นางคงจะไม่...

ข้าเก็บตัวอยู่ที่หนานหนานมานานคราวนี้ กลับมาด้วยความจำใจ

แยแล้วเจ้าก็ติดเชื่อนั้นมาด้วยหรือ

ท่านที่จาง ฝีมือล้ำเลิศ แต่ใจน้าวจริงไม่เคยได้ยินจากท่านมาก่อน

เอ.. เนื้อตัวเย็น พงจรติดขัด แปลกเหลือเกิน

โรคนี้แพร่ไปทั่วหนานหนาน ข้าคนไปมากมาย แต่ที่นั่นมีหมอไม่พอ ข้าจึงมาที่นี่ สหาย หลี่ท่านคิดเห็นอย่างไร ?

สหายหลี่ ท่านจะช่วยไปรักษาคนไข้กับข้าที่หนานหนานสักครั้งได้มั๊ย

โรคนี้ไม่มีในตำรา ข้าไม่รู้ที่มาของมัน...

ไปหนานหนานกับหมวดมังกร เท่ากับสร้างโอกาสให้หนงผู้หนึ่งใกล้ชิดกับหมวดมังกร

ใจเย็นไว้ เจ้าต้องมีทางรอดแน่

เราตั้งใจไปที่นั่นอยู่แล้ว นึกไม่ถึงว่าที่นั่นก็ต้องการความช่วยเหลือ

หลี่ฉิงนะหลี่ฉิง คนเจ็บต้องการความช่วยเหลือ เจ้ายังมัวคิดถึงเรื่องส่วนตัวอีก

เราศึกษา
ตำราแพทย์มาแต่
เยาว์วัยก็เพราะต้อง
การช่วยเหลือผู้คน
ตอนนี้ยังไม่ควร
ปฏิเสธ

พี่จาง
ข้าจะลอง
ต่อสู้กับโรค
ชนิดนี้ดู
สักครั้ง

ดี!

ซ่า...ซ่า...

เจ้าโอสถมังกร
มีตราลอกสัก
ชาวเมือง
พยายามตาม
มีทางรอดแล้ว

ฆ่า!

ทางด้าน
หนานหนาน
ก็กำลังเกิด
ศึกใหญ่

เมื่อมาถึง
ศาสนสถาน
แห่งนี้
หลี่ซือหมิงกับ
เจิงเจียวจิน
ก็ถูกคนเล่นงาน

หลี่ซือหมิงใช้
วิชาดับโพธิสัตว์
ที่เหนือชั้นกว่า

พริ้ว

ผลทดสอบ
ว่าเป็นของจริง
หรือเปล่า
!!

เมล็ด
ตก
เต็ม

พริ้ง

ดับโพธิสัตว์ปะทะ
ดับโพธิสัตว์ ส่งผล
ให้เกิดประกาย
ไฟร้อนแรง

เปรี้ยง

ประกายไฟ
กระจายไปทั่ว
ทำให้ที่นั้นมี
สภาพเหมือน
อยู่ในนรก

มังสาร
ใช้วิชา
มารมาสู้
กับข้า
เรละ

ชื่อเตสาเตสา
หัวฟ้าเผ่ากุ่มหมิง
โยหมาตมาต

เลว
ไหลลันตี
เจ้าต่างหาก
ที่ใช้วิชา
มาร

หลี่ชื่อหมิงโกรธจัด
แต่พลังของตนกลับ
ด้อยกว่า

เฮอะ!
แค่นี้ก็ทน
ไม่ได้

ชื่อเหล่าเหล่า
เปลี่ยนท่าอย่าง
ต่อเนื่อง จน
หลี่ซื่อหมิงรับ
มือไม่ทัน

เจ้ามารร้าย
ตาตะเถอะ

ดับ
ไฟ
สัตว์

ตม

ทำไม
นางเข้าถึง
ตัวเราทุก
ครั้งที่ลง
มือ...

ธรรมะ
ย่อมชนะ
อธรรมวันนี้
ข้าจะกำจัด
เจ้า

ฟาด

ข้าหวัง
จะมาช่วย
เจ้าแล้ว!

พลัง
เทพ
อัสนี

ตม

บุตรชายของ
ผู้สืบทอดเต๋า
ชื่อซ่ง

เจิ้งเจียวจิน
กำลังจะไป
ช่วยเพื่อน
กลับถูกโจมตี
โดยคนแปลก
หน้า

เจิ้งเจียวจิน
ฟาดอาวุธใส่
ด้วยโทสะ

เจ็บ
ใจ
มาก!!

ฟาด

ไม่ทันไรก็โดน
ศัตรูเล่นงานซ้ำ

ฮือ!

พร้อม

วืระ
บึน
ตุต

ฮือ!
บุตรชาย
ของข้า

บ้า
ซะมัด
พวกมัน
เคลื่อนไหว
รวดเร็ว
เหลือ
เกิน

สยบฟ้าดิน

ฮือ!
มันเล่น
แบบนี้จะ
ประมาท
ไม่ได้

สยบ
ฟ้าดิน
ฮือ!

นี่สอง
บุตรชาย

ก็มาสู้รบกัน

พร้อม

มีโทษ
ถ้าเอง
!!

เจิ้งเจียวจิน
หลบเพื่อไม่ให้
ศัตรูเล่นงานเขา

เมื่อต้องเจอกับ
เคล็ดหกเทพ
เจิ้งเจียวจินก็
ทำอะไรไม่ถูก

พร้อม

ดูซิว่า
ทำอันจะ
ได้เรื่อง
บ้างมั๊ย

ทำไมเรา
ถึงเป็นฝ่าย
เสียเปรียบอยู่
เรื่อยนะ

โพธิสัตว์คลุ้มคลั่ง

ดับโพธิสัตว์ของชื่อเหล่าเหล่า
ไม่อาจต้านทานโพธิสัตว์คลุ้มคลั่ง
ของหลี่ชื่อหมิงได้

ตายแม่!
เจ้ากตัญญู
ที่ราม
แม่ข้าอะ
?!

ชื่อฮุยมาเร็วหลี่ชื่อหมิง
จึงหลบด้วยพลังเทพอัสนี

ชว๊ว

ใช้พลังเทพ
อัสนีเหมือนกัน
ทำไมของมันถึง
เร็วกว่าเรา

พลังเทพอัสนี

แบบนี้
คงต้องถอย
ห่างก่อน

ท้วว

คัมภีร์อภิมหิต

ชื่อฮุย
ต้องเสีย
หลักด้วย
คัมภีร์
อภิมหิต

ชว๊ว

เป็นไปได้
ยังไง...
หรือว่า...

ชว๊ว

เข้าใจแล้ว
พวกมันเป็นกัน
คนละท่าเท่า
นั้น

เจ้ามีสาร
มิควรถูกทรมาน
พวกเราไปอยู่
ในวิหารที่สงบ

ผู้ต่อไปก็วิ่งแต่จะจับตัวเปล่า
พวกเขาจึงหนีเข้าไปในวิหารทันที

พลังเทพสถิต

พวกมัน
หาว่าเรา
ใช้วิชาमार
ต้องตามไป
พิสูจน์ให้
แน่ชัด

เมื่อหลี่ชื่อหมิง
เข้าไปในวิหาร
ก็รู้สึกอึดอัด
เคลื่อนไหว
ไม่สะดวก
ด้วยแรงกดดัน
อย่างหนึ่ง

ชื่อเหล่าเหล่า
ถือโอกาสจู่โจม

ผายก
เจ้าจะได้
เห็นฤทธิ์เดช
ของข้า

วีระบัญญัติ

เซม

ฮ่า

หลี่ชื่อหมิง
ปะทะกับ
ชื่อเหล่าเหล่า
อีกครั้ง
แต่คราวนี้
วีระบัญญัติ
กลับเอาชนะ
ดับโพธิสัตว์
ไม่ได้

หลี่ซือหมิง
ถูกหญิงชรา
กระแทกจน
กระเด็น

ปัง

ภายในวิหาร
มีเทวรูปขนาด
ใหญ่หลายองค์
แต่ละองค์แสดง
ท่าทางเหมือน
กำลังต่อสู้

ปัง

หลี่ซือหมิงรู้สึกอ่อน
เพลียหมดเรี่ยวแรง
ทำอะไรไม่ได้ เป็น
เพราะอิทธิพลจาก
เทวรูปเหล่านี้หรือไม่ ?
วิชาเคล็ดนทเทพ
ของใครคือธรรมะ
ใครคือธรรมกันแน่ ?

อ๊ะ...!
กระบี่ไม่
ยอมออก
จากฝัก

บรรม

แน่แล้ว
ศราวุฒิ
ตายแน่
!!

สู้ไม่ได้ก็
หนีเข้าวัง

ขณะใกล้ตายพลังนุ่มนวลสายหนึ่ง
ปรากฏทำให้ฝูงสัตว์สลายไป

ปัง
สวรรค์แปร

ปัง

ฝูงสัตว์ประหลาด
ถูกดึงดูดให้เข้าไป
ในความควบคุม
ของคนผู้หนึ่ง

ตาย
ซะที
เห็ปีศาจ
!!

อาจารย์
ลุง

หรือว่า
เขาก็คือ...

นักพรตท่า
ทางสว่าง
เปล่งรัศมีแห่ง
ผู้เป็นเทพ

นัก
พรต
สว่าง
ดีทาง

พวก
เจ้าไม่เป็น
ไรนะ

ศิษย์
หลี่ฉุนฟง
คารวะ
อาจารย์
ลุง

เจ้าคือ
ศิษย์ของ
ศิษย์น้องสาม
หรือนี้

ข้าจาก
สำนักมา 8 ปี
ทุกคนสบาย
ดีหรือ

อาจารย์
และศิษย์ร่วม
สำนักทุกคน..
ตายหมดแล้ว
ครับ

ทำไม
คะ
?!

นักพรต
ฉาวหยาง
ตะลึงอยู่
ครู่หนึ่ง

สัตว์ประหลาด
ที่อยู่เบื้องหลัง
เริ่มขยับ

ระวิง
ข้าง
หลัง

เดรัจฉาน
ไม่รู้จัก
มีสิ่งแดน
ตีตุ๊ก

เบร้ง

กลุ่ม
เขา
ไท่ชาง

นักพรตฉาวหยาง
อารมณ์ไม่ดี
สัตว์ประหลาดจึงพลอย
ไซคร้ายไปด้วย

เศษเนื้อของ
พวกมันกระจาย
ไปทั่วบริเวณ

อาจารย์ลุง
ฝีมือล้ำเลิศเช่นนี้
ไม่ต้องกลัวลัทธิ
ศูชาวดีอีกแล้ว

ฝีมือ
ของมันเหี้ยม
โหดไม่ต่าง
จากท่านพ่อ
เลย

ที่นี้ปีศาจ
มากมายกว่า
ไม่หมด เรา
ขึ้นไปบนยอด
เขากันก่อน
เถอะ

นักพรตฉาวหยางพา
ทั้งสองทะยานขึ้นสู่ยอดเขา
ราวกับเทพท่องอยู่บนสวรรค์

นักพรตฉาวหยางผ่านไปถึงไหน
ไอแห่งความชั่วก็สลายไปทันที

แม้นาง
ผู้นี้เป็น
ใครกัน

นาง..
นางคือ
ฉานเยี่ย
แห่งสำนัก
ชูเต๋า

หนอย..
คิดถึงนาง
นักรีง

โธ่..

ราว!
สวย
จัง

ยอด เข่า ง้อ ไม้

ตำ หมัก ดสิต

หลังจากผ่าน
อุปสรรคมากมาย
ในที่สุดหลี่จุน
ก็มาถึงที่หมาย

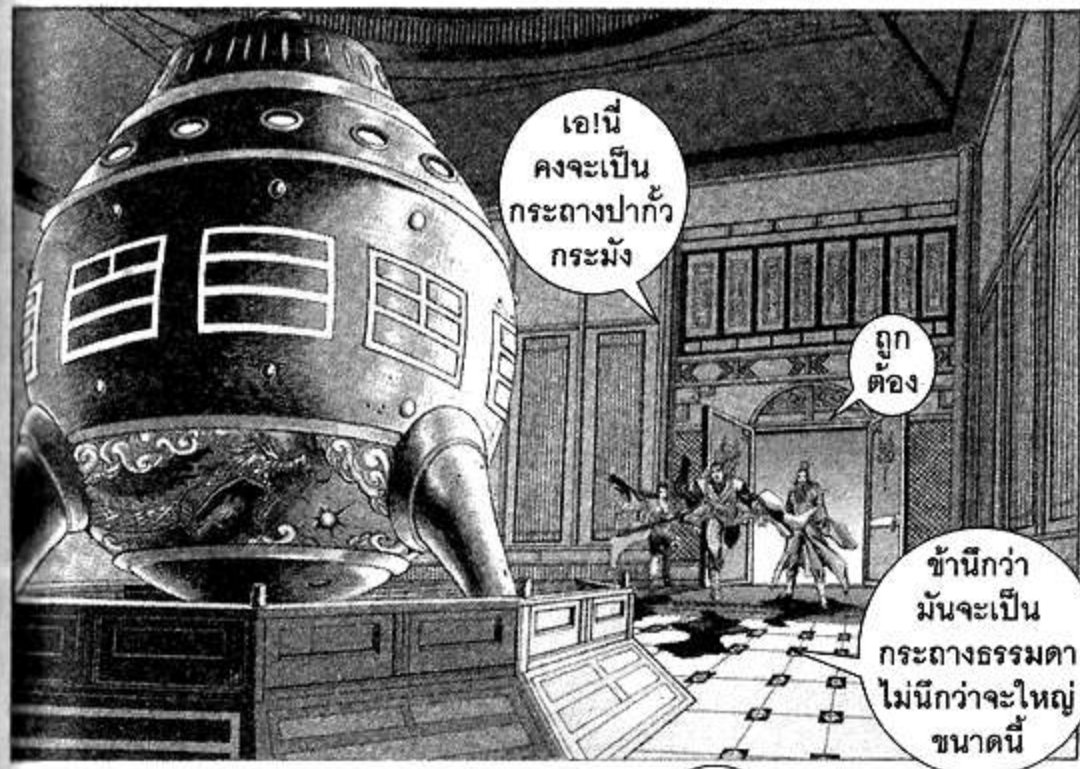
ตำหนักดสิตตั้งอยู่
บนยอดเข่าอ้อมังดงาม
ราวกับเป็นแดนสวรรค์
ที่แยกออกจากพิภพ

บริเวณรอบ
ตำหนักดสิตมีพืช
สมุนไพรมากมาย

คราวหน้า
ต้องให้ท่าน
พ้อมายืดที่
นี้ให้ได้

น่าทึ่งจัง
ไม่เคยเห็นแบบ
นี้มาก่อนเลย

เอ!นี่
คงจะเป็น
กระถางปาก้ว
กระมัง

ถูก
ต้อง

ข้านี้กว่า
มันจะเป็น
กระถางธรรมดา
ไม่นึกว่าจะใหญ่
ขนาดนี้

กระถาง
ต้องใหญ่สิ
ถึงจะสามารถ
ปรุงยานพจักร
ที่ทำให้คนเป็น
เทพได้

ไหนว่ามี
ไฟอยู่ตลอด
เวลาไง ไม่
เห็นมีเลย

ตอนที่
เข้ามาถึง
ไฟก็ดับไป
แล้วละ

เจ้าไม่รู้
ก็อย่าพูด
เลยนะ

ข้าจะ
พูดอะไร
จะทำไม?

เต๋า

นักพรต
เมื่อมาถึงที่นี่
ก็จะตั้งใจบำเพ็ญ
ตนโดยทิ้งวรยุทธ
เป็นเรื่องรอง

พวกเขา
จะทิ้งกระบี่ไว้ที่ผนัง
หักกระบี่เพื่อแสดง
ความจริงใจ

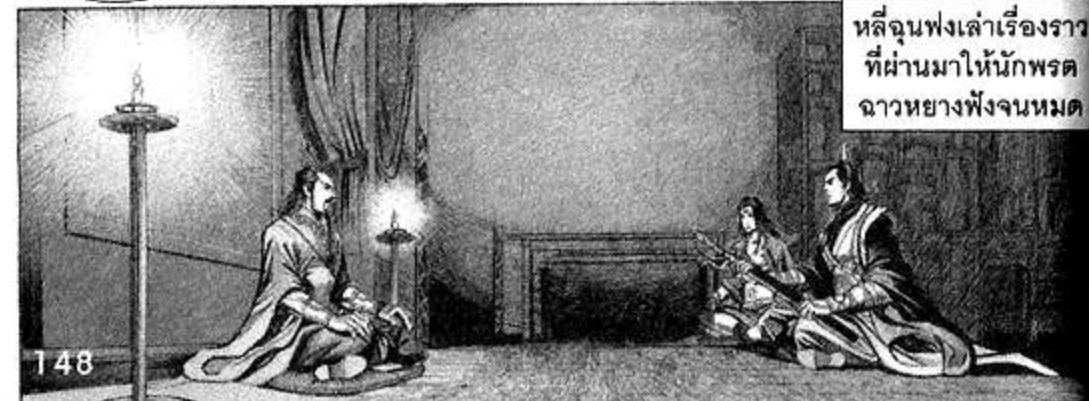
แล้วทำไม
ท่านไม่หักกระ
บี่บ้างล่ะ

ลัทธิ
สุขาวดียังไม่สิ้น
ความช่วยยังไม่สลาย
ข้าจะหักกระบี่
ได้อย่างไร

เจ้า
นักพรต
ทำเป็นตา
พ่อข้า

อาจารย์ลุง
ทำเพื่อส่วนรวม
น่านับถือจริงๆ

หลี่จุนฟงเล่าเรื่องราว
ที่ผ่านมาให้นักพรต
ฉาวหยางฟังจนหมด

จุนฟง
ปากของเราต่าง
เป็นศัตรูคู่แค้น
พอไปเราสอง
คน...เฮ้อ...

ตอนที่เข้า
ไปตำหนักเขียน
อาจารย์ปู่สั่งให้ศิษย์
มาฝึกวรยุทธจากท่าน
เพื่อปราบมาร

แต่ศิษย์
ไม่รู้ว่าจะแบก
รับภาระนี้ไหว
หรือเปล่า

ศิษย์ขอ
มอบกระบี่และ
คัมภีร์ให้ท่าน
พิจารณาเถอะ
ครับ

ข้าเป็น
เจ้าสำนักมา
นาน..

ยังไม่ได้เข้า
ถึงตำหนักเขียน
จุนฟง เจ้าช่างมี
วาสนาจริงๆ

นักพรตฉาวหยาง
เองก็ไม่อาจปลด
กระบี่ออกจากฝักได้

พ่อข้า
ฝีมือรุดหน้า
ตลอด คิดจะ
เล่นงานท่าน
พ่อ ฝันไป
เหอะ

แต่หาก
ท่านไม่ยอมลง
จากเขา ปวงประชา
จะถูกลัทธิสุขาวดี
ล้างสมองจน
หมดนะครับ

เฮ้อ!
วาสนาเป็น
เรื่องที่บังคับ
กันไม่ได้

ข้าเก็บตัว
เพื่อค้นหาวิถี
แก้วิชาเคล็ดหกเทพ
แต่ไม่สำเร็จ
แม้แต่วรยุทธก็
ยังถดถอย

ถ้าจะชนะ
มหากัสสปมีเพียง
วิถีเดียว...แต่ข้า
ทำไม่ได้...

หากอาจารย์ลุง
ต้องการให้ศิษย์ช่วย
อะไรก็โปรดสั่งมา ศิษย์
จะทำเต็มที่ครับ

หิ!
ไม่เอาไหน
นะสิ

เรื่อง
จะแก้ค้น
มหากัสสป
ข้าไม่มั่น
ใจเลย

ความจริง
ถ้าได้พลังวัตร
จากตัวเจ้า ข้าก็
จะแข็งแกร่งกว่านี้
แต่วิธีเห็นแก่ตัว
เช่นนั้นข้าจะทำ
ได้อย่างไร

ประโยชน์
ส่วนรวมสำคัญกว่า
เรื่องแค่นี้ไม่เห็น
เป็นอะไร

สามารถส่ง
ท่าชุด
พลังวัตรจาก
ข้าได้เด

เจ้า...
ขอมริ
?

เด็กเสแสร้งทำเป็น
เกรงใจผมผมจะตี
ถ้ารู้ที่ผิดตรงๆ

ข้ามุด
ผิดตรง
ใจ

ชุด
ตามเสื
มารยา

เจ้า...

เจ้าไม่
อยากให้อาจารย์
ลุงแข็งแกร่ง
เพราะกลัวพ่อเจ้า
จะถูกเล่นงาน
ใช่ไหมละ

เจ้าระสิดึงใจก็เสีย
มัวช้าให้มีสติ
ตีไม้มาระตังกลัว
มีภรรยาที่ขมขื่นด้วย

แน่แล้ว!!

ลูกสาวของ
มเหสีที่สืบทอด
เข้ามาถึงผู้เสวยพระ
บารมีเจ้าก่อน

ปัง!

ทั้งสองพลังปาก
พูดความจริง
ทำให้นักพรต
ฉาวหยางกลืน
โทสะไม่อยู่

เมื่อ 18 ปีก่อน
ข้าสืบทอดตำแหน่ง
เจ้าสำนักในฐานะ
ศิษย์พี่ใหญ่

ตอนนั้น
ข้าอายุเพียง 50 ปี
เป็นเจ้าสำนักที่หนุ่มที่สุด
เท่าที่เคยมีมา

มักมรดกของนาง

วรยุทธ์
ของข้า
บรรลุถึงขั้น
จนหยาง...

รัชทายาท
หยางหย่งในอดีต
มาราบข้าเป็น
อาจารย์

แต่หยางกว้าง
ผู้ที่เป็นคู่แข่งบัลลังก์กับ
หยางหย่งก็ได้ผู้สนับสนุน
ผู้ที่แข็งแกร่งคนหนึ่ง

ผู้ที่จะได้เป็น
ฮ่องเต้ในอนาคต
ยอมก้มหัวค้ำบัลลังก์
ซึ่งเป็นเพียงนักพรต
คนหนึ่ง

มหากัสสป
ใช้แผนชั่วทำให้หยางกว้าง
ชิงราชบัลลังก์สำเร็จ จากนั้น
ก็เผยแพร่ศาสนาของมัน
ในจังหววน

เพื่อทวงความ
ยุติธรรมคืนให้หยางหย่ง
ข้าต้องประกาศเป็นศัตรู
กับมหากัสสป

ข้าคิดว่า
ตัวเองต้องชนะ
แต่วิชาเคล็ดเทพ
ของมหาภัสสป
ร้ายกาจเกินไป

ข้าปล่อยตัว
ล่องลอยไปเรื่อยๆ
แล้วแต่สายน้ำ
จะพัดพา

แต่แล้ว
ก็มีคนช่วยข้า
ขึ้นมา

ฉานซิงฟง

ข้าพ่ายแพ้
การต่อสู้จนตกลงไป
ในสายน้ำเชี่ยวกราก
เกือบเอาชีวิต
ไม่รอด...

ซิงฟง
เป็นบุตรของ
บัณฑิตยากไร้
นางเป็นผู้หญิง
อ่อนโยน
ช่วยดูแลข้ามา
ตลอดระยะเวลา
3 เดือน...

นักบวช
อย่างข้าไม่เคย
หวั่นไหวต่อสิ่งใด
แต่ก็ต้องบังเกิด
ความรักเมื่ออยู่
ใกล้นาง

ข้าเป็นถึง
เจ้าสำนักไม่ควร
เกี่ยวข้องกับเรื่อง
ความรัก

อีกอย่าง
อายุของข้าก็
ต่างกับนางมาก
ข้าจะยอม
เสียชื่อได้
อย่างไร

เพื่อตอบแทน
บุญคุณที่ช่วยชีวิต
ข้าจึงรับสองพ่อลูก
ไปอยู่ที่สำนัก
เพียงธรรมดา

ได้รักษา
ความสัมพันธ์
แบบสหายนาง
ข้าก็พอใจแล้ว...

ตอนที่ข้า
รักษาตัวอยู่นั้น
บ้านเมืองก็เกิด
การเปลี่ยนแปลง
มหาภัสสป
ให้หยางกว่าง
ฆ่าพ่อแย่งชิง
ราชบัลลังก์

ลัทธิสุขาวดี
กลายเป็นศาสนา
ประจำชาติ

เพื่อขจัดความชั่ว
ข้าทำประลองมหาภัสสป
อยู่หลายครั้งแต่ก็
ไม่เคยชนะ

ต่อมาข้า
จึงต้องใช้แผนการ
เพื่อแลกกับ
ชัยชนะ

ข้าได้ก้าวสู่
ความผิดพลาด
ก้าวแรกก็เพราะ
คิดแต่จะเอาชนะ
มหาภักสสป

ข้าส่งชิงฟง
ไปตีสนิทกับ
มหาภักสสป
เพื่อให้นาง
ชิงคัมภีร์เคล็ด
หกเทพมา...

นึกไม่ถึงว่า
นางจะหลงรัก
มหาภักสสป
เข้าจริงๆ

สตรีที่ข้าเชิดชู
ราวกับเทพธิดา
ไปหลงรักศัตรู

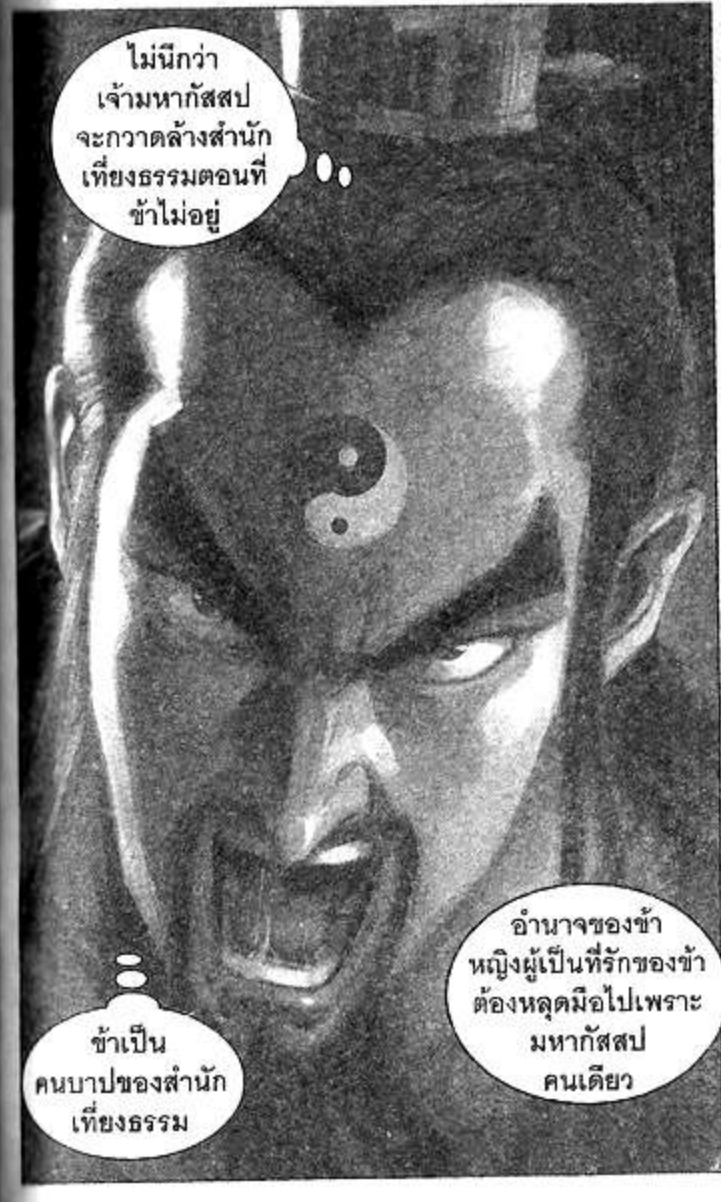
และคัมภีร์
เคล็ดหกเทพ
ที่ได้มา..

ก็เป็น
ของปลอม

ข้าจึงต้องเก็บตัว
ฝึกฝนวรยุทธ์ที่เข้างอไบ้
เป็นเวลานานโดยไม่ยอม
ลงจากเขา

จบ
เรื่อง
ราว
ใน
อดีต

ไม่นึกว่า
เจ้ามหาภักสสป
จะกวาดล้างสำนัก
เทียงธรรมตอนที่
ข้าไม่อยู่

ข้าเป็น
คนบาปของสำนัก
เทียงธรรม

อำนาจของข้า
หญิงผู้เป็นที่รักของข้า
ต้องหลุดมือไปเพราะ
มหาภักสสป
คนเดียว

ข้าจะต่อสู้มา
ทุกส่วนของมัน

กำลังมาถึง

นางมาร
ตายละ

หลังจึตกอกุ
ในอันตราย
เมื่อฐานะ
ถูกเปิดเผย

มีมาตยาต

หลังจึ
อย่า...

หลังจึบันดาลโทษะ
เพราะเมื่อครูนี
ตนต้องเกือบตาย
ด้วยฝีมือนักพรต
จาวหยาง

ข้าทูล
ข้ามารอง
ระสลับมา

วรัญ

พลังวัตร
ของเขาไม่เบา
จริง ๆ

ฮือ!

ทุกคนต้อง
กระเด็น
ออกจากกัน
ด้วยแรงปะทะ
จนฟงรุสีก
ปั่นป่วนซีพจร

ไม่รีที่ส่งที่ตี
ที่ตีสี่มารยาต
ที่ตีห้าบระละ

ก๊ว

ช่า

ฝีมือหลังจึยังห่างไกล
จากบิดามากนัก
นางจึไม่ใช่คู่ต่อสู้ของ
นักพรตจาวหยาง

มันร้ายกาจ
จริง ๆ
เผ่นดีกว่า...

แปลก
ทำไมถึงไม่
ตามมา?

หือ...!

ฮึบ!

หลังจิริฐิกขยับตัวไม่ได้
เหมือนมีอะไรมาดึงไว้

กัณ...

สิ่วรุตโป๊ว

หลังจิริฐิกแรง
หมุนกระซากร้า
ให้ลอยเข้าไปท
นักพรตจาวหยง

หมึบ!

ทางमार
อย่างเราเข้าไป
ก็รู้จะ
กรรกกั

ฮึบ!

ฮึบ!

ฮ่า
ฮ่าฮ่า
ฮ่าฮ่า
ฮ่าฮ่า

ถือว่าไม่มีมือ
คิดจะทรยศ
งั้นเราจะ

ถ้าไม่เป็นเพราะ
ศิษย์ใช้นางเป็น
ตัวประกัน จึงขึ้นมาถึงนี้ได้
อย่าให้นางต้องมอด
เป็นไปเลย

จูนฟง
ขอร้องแทน
เรารีนี...

นักพรตจาวหยง
ได้โอกาสระบาย
ความแค้น

เป็นนางมาร
ปลื้มใจไม่ได้

มหากัสสป
กำลัง
ตามหา

ศิษย์น้อง
จางเหยียอยู่ในมือเขา
เราสามารถใช้นางแลกเปลี่ยน
ตัวประกันได้

มหากัสสป
จะมารี..

เราควร
ไว้ชีวิตนาง
เก็บนางไว้ล่อ
ศัตรูจะดีกว่า
นะครับ !!

ใช้นางมารนี่
เป็นตัวประกัน
ก็ไม่เลว

ตกลง
ข้าจะไว้ชีวิต
เจ้าก่อน

นักพรตดาวหยาง
ผนึกฝากระดาง
เพื่อไม่ให้นาง
หนีไปได้

ปลื้มใจ
ลวกไม่

เจ้ายัง
ไม่บรรลุนั้น
อุณหยางอย่าหวัง
ว่าจะแอบช่วย
นางได้

ทำไม
ทางขึ้นเขาง้อไบ๋
ถึงมีไอปีศาจ
เต็มไปหมด

ไอปีศาจ
หนาแน่น
บริเวณ
ตำหนัก
ดุสิต

หลังจึนอนหลับ
ด้วยความเพ...

นางไม่รู้ด้วยซ้ำ
ว่าอันตรายกำลัง
คืบคลานเข้ามา

จูนฟง
เจ้าใช้มัย?
เจ้ามาช่วยข้า
แล้วหรือ?

นางตื่นขึ้น
เพราะน้ำ
ที่หยดลงมา

ชายร่างใหญ่
ปรากฏตัว
ที่ฝากระดาน

เอ๊ะ!
เจ้าไม่ใช่จูนฟงนี่
ไม่ใช่ท่านพ่อ
ด้วย...

เจ้าเป็น
อะไร!!

หือ...
ข้าก็คือเขย
ของพ่อเจ้า
ไงล่ะ!!

เจ้าปากมดลูก...
ไซ้ก็ตีมันนะ

คุณพระช่วยมันคือ
ปีศาจสามเขา
ที่เคยแอบ
จ้องมองพวกเขา
มันเข้ามาในตำหนัก
คุณคิดได้ยังไง

มามะ!
ข้าจะสอนให้เจ้า
รู้ว่าอะไรคือ
สุขาวดี

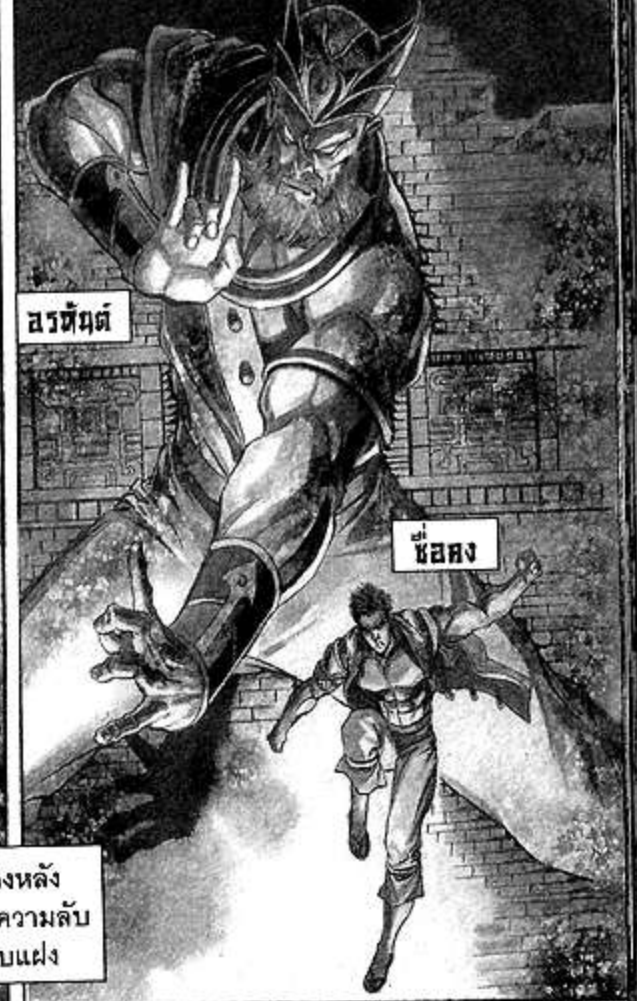

ฮ่า...
ผิวพรรณมดม่วง
ขาวเนียน
ส่วนโค้งเว้ากำลังดี
เป็นรูปร่างที่
แสนยั่วยวน
จริงๆ

ข้าจะทำ
ให้เจ้ามีความสุข
ที่สุดเลย

หลังจิกริดร้อง
ด้วยความรู้สึก
ที่เจ็บปวดอย่าง
ที่ไม่เคยเกิดขึ้น
มาก่อน

สกุลชื่อแห่ง
หนานหมาน
รูวิชาเคล็ด
หกเทพ
ได้อย่างไร ?

เบื้องหลัง
ต้องมีความลับ
แอบแฝง

วิษามาร
ใช้ไม่ได้ผล
ต่อหน้า
เทวรูป
จริง ๆ

มารนำมล
ละโรกัณ
ธำไมเชื้อ
ทรลกา

คัมภีร์จักรพิฆัต

พลังของพลัง

กิ้งก่า
เจ้าป่า
เจ้าเขา
ไม้ตาย

วิเศษยิ่ง

คัมภีร์จักรพิฆัต

แม้ลูกทั้งสี่
ใช้ความดุตัน
หมายปลิดชีพ
หลี่ซือหมิง

จะมากไป
มันล้นตาหู!!

คัมภีร์จักรพิฆัต

คัง

ปรี๊ด

คัง

คัง

อยู่ในนี้
เราขยับตัว
ลำบาก
ต้องรีบหนี
ออกไป

ฮึดตมิ
เรอะ!

มันเร็วกว่า
หรือเราช้าเกินไป
กันแน่

หลังชื่อหมิง
ถูกกระแทก
ให้เข้าไปใน
วิหารอีกครั้ง

พวกมัน
ใช้คัมภีร์
อรหันต์

ลองดู
หน่อยซิ

เมื่อประตูออกไม่ได้
หลี่ซือหมิงก็พุ่งเข้าไป
ในส่วนลึกของวิหาร
เพื่อหาทางออกอื่น

ตา... มิใช่ไป
ที่วิหาร
ที่มืดมด
แล้ว

ห้องโถงในวิหาร
มีเทวรูปหัวช้างและเสือ
พร้อมด้วยพระอรหันต์
ขนาดยักษ์แกะสลัก
จากหินประทับอยู่

ด้านหน้ามีคนนั่ง
ล้อมศพที่เรียงรายนับสิบ
เหมือนกำลังทำพิธีอะไร
บางอย่างอยู่

88 เทพ

มหา

ปริชา

ธรรมา

อะโมรัตมตราผาชะ
อะโมลาธชะ
ลวีสกิตเสวะราชะ

สวางทา โอมสิทชยชุต
มัตรา ปะทาชะ
สวางทา...

มหากรรณาธารณีตั้งขึ้น
ส่งอนุภาพเหมือนกับ
88 มหาเทพ
ล้อมรอบหลี่ซือหมิง

แรงกดดันมหาศาล
ทำให้เลือดไหลออก
จากทวารทั้งเจ็ด
ของหลี่ซือหมิง

เจิ้งเจียวจิน
เมื่อถูกลากรีบ
ตามมาทันที

ซือหมิงอยู่ใน
สภาพใกล้ตาย
ซือเหล่าเหลา
ยังคงซ้ำเติมอีก

หลีชื่อหมีง
นั่งบนศิระหะเทวรูป
ในท่าที่นั่งที่เหมือนกัน
เลือดของเขาไหล
อาบแก้มเทวรูป
ปรากฏลำแสงเจิดจ้า
เปล่งออกมาโดยรอบ

ปรากฏการณ์
ประหลาด
เกิดขึ้นมีรูจบ

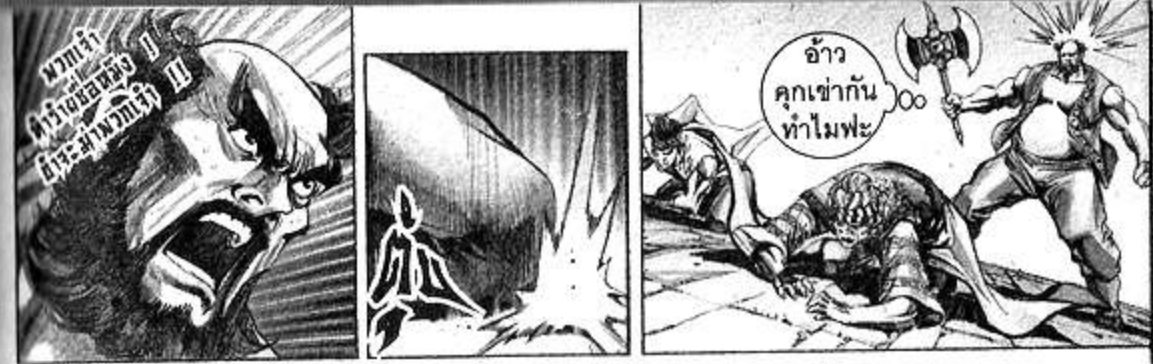

เด็ด
ฮอยเต้า
เทวรูป!

บู๊ตัง
เด็ยวักย...

เร้าฟ้า
พิชิตมาร

แสงฮอย
เห็ดฮัก

พวกเจ้า
กำลังขอขมา
มีพระนามว่า... II

อ้าว
คุงเซ้ากัน
ทำไมพะ

ตอนแรกยังห้าหัน
กันเอาเป็นเอาตาย
บัดนี้กลับทรุดตัวลง
กราบไหว้อย่างนอบน้อม
ทุกคนเป็นอะไรกัน
ไปหมดแล้ว

สกุลชื่อ
ของเราอคอย
ท่านมานาน
นับร้อยปี

ในที่สุดก็ได้พบ..
แต่เจ้าฟ้าพิชิตมาร
กลับกลายเป็นฝ่าย
อธรรม

แยแล้ว
ศัตรูมา...

พสุธา
สั่นสะเทือน
กัมปนาท
ด้วยเสียง
กองทัพอ้าง

ปรี๊ด

ผู้ที่นั่งบนช้าง
แต่งกาย
ประหลาด
ทำไมพวกเขา
ถึงเป็นศัตรู
กับสกุลเชื้อ

ปรี๊ด

คลื่นแรกยังไม่ทันหาย
คลื่นลูกหลังก็ซัดเข้ามาอีก
ที่หนานหามานมีอะไรที่เป็น
ปริศนามากมายเหลือเกิน

อ่านต่อฉบับหน้า